U. V. SWAMINATHAIY
TIRUVANMIYUR, MAD

ஸ்ரீ ... ம.

ஸ்ரீ வசவதேவரென்னும்,

திருநந்திதேவர்

பிள்ளைத்தமிழ்

திருக்கயிலாசபரம்பரைப் பொம்மபுரம்
ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீன வித்துவானும்,
பண்ணுருட்டி
நமசிவாய நாவலர் மாணாக்கருமாகிய
வாகீச பக்த நாவலரென்னும்

அப்பாவையரவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது,
சிதம்பரம்
சொக்கலிங்கபிள்ளை குமாரரும்,
பண்ணுருட்டி
ரிவினியூ இனிஸ்பெக்டரவர்களுமாகிய
முத்துவேலாயுதம்பிள்ளையவர்கள்
பொருளுதவியால்,

சென்னை:
மஹாலட்சுமி விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுவாவசு ௵ மகரமீ.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீவசவ தேவரென்னும் திருநந்திதேவர்.

பிள்ளைத்தமிழ்.

காப்பு.

மாமேவு தந்தைதன் மார்பிடைத் தோற்றும் வராகத் தனிக்கோட் டுடன், மன்னுதன் கைக்கோ டிறக்கொண்டு வைத்துமிளிர் மற்றதின் னுண்ண நோக்கித்,- தாமேவு கைக்கோடு மக்கோடுமொருகளிறு தான்பெற்ற கோடே டெனைத், — தன்னுளத் தெண்ணிவிளையாடல்புரி யைங்கரத் தற்பரனை யஞ்சலிப் பாந், — தாமேவு கைலைமலை தனினின்று சிவசணைத் தொகையடிய ரோடுபோந்தே, தொல்லுலகிலிங்குளா புரியெனும் பதியினிற் றோன்றியே தெய்வநிலைமைத்,- தேமேவு மரியவொரு குழவியாய் நிலவியே செய்யவவ் வீரசைவச், செயலெலா மிவ்வுலகி லறிதரச் செய்தவொரு தேவனைக் காக்க வென்றே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால் சிவபெருமான் உமாதேவியார்.

உலகெலாங் காக்குமோ ரச்சுதக் கடவுளி னீரடியு முயர்நீற்றொடு, முருத்திரக் கண்மணியு முடையவொரு தனிமுத லுமாபதியினீரடி களு,—மிலகுபரு வதமன்ன னீன்றமர கதமேனி யியல்பசுங்கொடியி னடியு, மின்னேரி னடியெலா மென்முடிக் கணியாக வேற்றித் துதித்து மகிழ்வாம்,— மலகன்ம மொருவியே தொல்லுலகின் மருவியொருமகிமைபெறு வீரசைவ, மன்னுமல் லமதேவ தந்தை

யிணையடிமேவி மாசற்ற லங்க லிங்க,—மிலகுவடி வாயுற்ற சிவ கணைக் கட்கெலா மிறைமையாய் வீற்றிருந்த, வியல்வசவ தேவ னெனு நாமர்தரித்தவோ ரிளவலைக் காக்க வென்றே. (௩)

விநாயகக்கடவுள் முருகக்கடவுள்.

செய்யமாங் கனியொன்று பெறவேண்டி யையனைச் செவ்வி தின் வலஞ் செய்துமுற், றோர்ந்தவக்கனிபெற்ற வள்ளலீ ரடிகளுஞ் செய் யமுள ரிச்தேவனைத்,—துய்யவொரு மொழியால் வெருட்டியே சி றையிட்ட தோன்றலின் றுணையடிகளுந், தோமறக் கொண்டெனது முடியினுக் கணிபெறச் சூட்டித் துதித்து மகிழ்வாம்,-வெய்யசம ண ச்சமயங் குன்றிடவுஞ் சிவசமய மெய்யெனப் பரமதமெலா, மேலாக வேதினைத் திவ்வீர சைவத்துண் மேவிடவு மருள் வடிவமாய்ப்,—பை யவிவ் வுலகினிற் றோன்றியே சங்கமப் பத்தியின் மேவி நிற்பான், பான்மையுறு குழவியாய் வந்தவ தரித்தவொரு பண்ணவற் காக்க வென்றே. (௪)

அல்லமதேவர், சித்தாராமதேவர், கொக்கிதேவர் முதலிய சரணர்.

அன்பே திரண்டவடி வாம்நிராங் காரசுஞ் ஞானியிவ ராற்றிய தவ, மதுவே திரண்டதென வந்தவ தரித்தவல் லமதேவ னீரடிக ளுங்,—துன்பறுஞ் சித்தரா மன்கொக்கி தேவனுந் தூயமடி வால மாச்சன், றுய்யமோ ளிகைமார ணக்கமா தேவியொடு தோன்றிவரும் வீரசைவ,—ரின்புபெறு சிவசரணர் தூயதிரு வடிகளு மெப்போது மேத்தெடுப்பா, மெழிறிருக் கைலைமலை யிற்காவல் பூண்டரிய விமை யவர்க ளோடுமெழிலார்,—மன்பெரிய தவரெலா முன்னே வணங் கியேவள்ளல்பாற் சேலவுத்தரம், வாங்கியே கப்பெரிய மூர்த்தியாய் நின்றவொரு வள்ளலைக் காக்க வென்றே.

நால்வர் முதலிய அடியவர்.

வெங்குருவி னிற்சிவ பாதவிரு தயர்மகவின் மேவிமூன் றக வை தனிலே, மெய்ஞ்ஞான முற்றதிரு ஞானசம் பந்தனும் வெண் ணீறு தன்னு லுடற்,—பொங்குசூலையினீங்கி யுய்ந்தவாகீசனும் போற் றுதிரு நாவலூரிற், போந்தவுன் றொண்டனுஞ் சுந்தரனும் வாதவூர்ப் போற்றுவூ சகதேவனுங்,—தங்குமற் றைத்தொண்ட ரனைவரு மிதயமலர் தானுறத் தன்னடியினை, தயங்குஞ் சிரத்தினிற் சூடிய வர் தங்களைத் தப்பா திறைஞ்சல் செய்வாம்,—நங்குரு பரன்கலை யல்லமாப் பிரபுவின் கல்லடிக ளைப்பற்றியே, நானில மதிற்பத்தி தனைமிக வளர்த்தவொரு நந்தியைக் காக்க வென்றே. (ச)

சங்குகன்னர், சிவஞானபாலையர் முதலியோர்.

வெள்ளிமால் வரையோங்கு கணநாத ராஞ்சங்கு கன்னராயக கல்லா டையும், வெண்ணீறு சண்ணித்த திருமேனி கண்மணியு மேவுகுண் டலபூடண,—மெள்ளலறு மாத்திரைக் கோல்விபூ திப் பையு மினியசிவ லிங்கமோடே, யெழில்சூழ் தருகடற் றோன்றி வெளி வந்தவோ ரியல்பால சித்ததேவர்,—விள்ளுமவ ரடியரா ய்த் தோன்றுமொரு சிவஞான பாலையர் மேவுமெற்கே, மிளிர்போத காசிரிய பஞ்சாக்க ரப்புலவர் மேன்மைபெறு கலையுணர்விறற்,— றள்ளருஞ் சந்தேக மாதிகளை வித்தருளிராமலிங் கத்தேசிகர், தங் குமிவர் பதமெலாம் போற்றுவாம் நந்தியின் றமிழ்மகவு கவி தழையவே.

காப்புப் பருவம்

முற்றிற்று.

செங்கீரைப் பருவம்.

ஓங்குசீர்க் கைலைமலை பரசிவச் சம்பந்த முளதென் றுணர்த்த
வொருதா, ளுவப்புடன் மடித்தபர சிவமென வுணர்ந்திட வொருதா
ளெடுத் தூன்றியே,--பாங்குபெறு வேதாக மாதிகலை தலைமுனம்
பசுபதிப் பாற்பெற்ற சீர், பன்னுமது போலிருகை யூன்றிமுக மசை
யவே பயிலாகமங்கண்]முடியாத், தாங்குமொரு வாதுள விதிப்படி
தரித்தமெய்த் தற்பரக் கலைலிங்கமுந், தானசைய வெண்ணீ றணி
ந்ததிரு மேனியுந் தானசைய வரிய கைலைத்,—தேங்குபெரு மலையி
னிற் காவல்புரி சற்குரவ செங்கீரை யாடி யருளே, திருநந்தி தேவ
னெனு மொருவசவ தேசிகா செங்கீரையாடியருளே. (௧)

மாமேவுசிவபிரா னோர்பகலின் மதுரையின் மலைமங்கைதானறி
தர, மன்னும்வே தாகமக் கலையினுண் பொருளெலாம் வகுத்திடுங்
காலெமன்னை,—தாமேவியன்னவை செவிக்கேற்றிடாதவத் தகைமை
யைக் கண்டுசிவமுந், தான்சினங் கொண்டே சபித்திடலு மவணின்ற
சண்முகனு மத்திமுகனும்,—வாமேவியவ்வேத முறையினைச் சலதி
யின் மருவப் பறித் தெறிதலு, மன்னுமது சிரமேற்று மலிகடற் சுற
வாகி வாழ்ந்தவச வண்ணமணியே,—தேமேவு மபரசம் பெனநின்ற
செல்வமே செங்கீரை யாடியருளே, திருநந்தி தேவனெனு மொரு
வசவ தேசிகா செங்கீரை யாடியருளே. (௨)

சந்தமிகு மறைமொழியு மெங்கைபாற் சாலச் சிவாகமந் தனை
யுணர்ந்தே, சனற்குமா ரப்பெரிய முனிவர்க் குரைக்கவவர் சத்திய
ஞானிக்குச்சொல,—வந்தமிகு மவர்பரஞ்சோதிக்குரைத்திட வவர்க
டற் சூழ்புவியினு, ளரியதக்கிணதேய மெய்கண்டமுனிவர்க் கறை
ந்திடக் கொண்டவரதை,—மந்தமறு சிவஞான போதமென வேத
மிழில் வாய்மலர் தரற்காரணம், மருவுநின் னருளே யெனப்புல
வர் போற்றிட மன்னும் வசவண்ண மணியே,—செந்திரு வென
ச்சிவக் குறிகொண்ட தெய்வமே செங்கீரை யாடியருளே, திருநந்தி
தேவனெனு மொருவசவ தேசிகா செங்கீரை யாடியருளே. (௩)

வேறு.

தெருள்பெறு மணியே சிவமுறு மணியே திருவே யுருவே யென்
சித்தமு ணின்றே பத்திவளர்க்குந் தெய்வத் திருவுருவே
யிருள்வளர் பாசத் தவர்மன மேகா வேந்தற் றனிமுதலே
யிடப முகந் திரிந் தேயவு தரித்த வென்று ருயிரே நன்
மருளறு தூய்மைத்தவர்மனம் வாழ்ந்தே மற்றவர் வேட்கை யெலா
மன்னிடவீந்தே வள்ளலெனும்பெயர் வாய்ந்தபெருந்தகையே
யருளூறு திருநந் தித்தே வேநீ யாடுக செங்கீரை
யல்லம தேவ னல்லருள் பெற்றோ யாடுக செங்கீரை. (௪)

இன்பே மிக்குறும் வானத்தவர்களு மிருபாங் கிருகதிர்போன்
றிருளக லத்திகழ் திகிரிச் சங்க மேந்திய திருமாலு
மன்பே ருலகை யாக்கிய கலையின் மாதுறு முண்டகனு
மற்றைய தேவ ரிருடிகள் சித்தரும் வந்து வணங்கலி னுன்
முன்பே கைலைக் கோயிலின் வாயின் மூடாத் தகைமையுற
முற்பெறு காவல் புரிந்திடு மாற்றன் முறையே முறையாக்கொ
ளன்பே வடிவெனு நந்தித் தேவே யாடுக செங்கீரை
யல்லம தேவ னல்லருள் பெற்றோ யாடுக செங்கீரை.

செங்கீரைப்பருவம்
முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

விண்ணின் றிழியு மருவியெதிர் விருப்பின் விளையா டுபுதுதிக்கை, வீசி யுமிஞ்சி மேலோங்க வீசுபுனல்போய் வெண்ணிலவின்,- கண்ணுமுடலி னணைதரவே நகைவெண் மதியும தனாலே, நாளும் களிர்வெண் மதியென்ன நவிலக்கிடக்குங் கைலைமலை,—யண்ணற் கோயில் வாயிலதன் பாலேயமைந்தாங் கெய்துபெரு, மரியதேவர்

தம்மையெல்லா மளவா யுள்ளே செலுத்து மொரு,—தண்ணந் தருவா மெனும்வசவ தாலோ தாலோ தாலேலோ, சகச மலமா சகல்வீர சைவா தாலோ தாலேலோ. (க)

சோதி வடிவாம் பொற்சிகரத் தோற்ற மதனைச் சுக்கிரனுஞ், சோதி யெனவே யுளங்கொண்டு தோன்று மிதன்கால் நமக்காட்சி,- யீதிம் மலைக்கண் வருவதெவ னென்று மருண்டு தெளியாதே, யிருக் கும் போதங் கெய்துகுரு மதியு நோக்கி யிருங்கதிராற்,—றீதிலாத திருச்சைலச் சிகரமெனவே யுளத் தெண்ணித், தெரிந்தே யகலக் குறுநகைகொள் செய்கை யாற்கா லங்கழியுஞ்,—சாதமலை யிஞெடு வந்த தலைவா தாலோ தாலேலோ, சகச மலமா சகல்வீர சைவா தாலோ தாலேலோ. (உ)

வெய்ய கதிரின் திரளொளிக்க விளங்கு பொன்மா டங்களெலா, மேருகிரியின் னமுமிறைவர் வில்லா யெடுப்பரோ வென்றே,—து ய்ய வுளங்கொண் டின்னகரைச் சூழ் ஞெபத் தூருதெனவே, துணி ந்து மாட வடிவுகொடு துதைந்தா லொக்குந் தோற்றமதைப்,—பை யக் காட்டு மத்தகைய பசிய பொன்னின் மாடமவண், பரவிநிற்க வப்பொன்னின் பரியாயப்பேர் தாம்பயின்ற,—சைய சவியா ணைப்பு ரியின் றலைவா தாலோ தாலேலோ, சகச மலமாசகல்வீர சைவாதா லோ தாலேலோ. (௩)

வேறு.

இடப முகந்திரித் தேவெளி வந்த விறைவா தாலேலோ
வெந்தை பிரான்றிருக் கைலைக் காவ விசைந்தவ தாலேலோ
நடமிடு மெந்தையி ஞெருபர தந்தனை நவின்றவ தாலேலோ
நடனச் சதிசழி இ முழவ மதிர்க்கு மற்றவ தாலேலோ
மடமிகு மூலகின் மாயை யகற்று மருந்தே தாலேலோ
வசவத் திருநா மம்பெறு நந்தி மாதவ தாலேலோ
தடவரை யோடு பிறந்த மருந்தே தாலோ தாலேலோ
சங்கம பத்திகொள் சற்குரு பரனே தாலோ தாலேலோ. (௪)

ஆரண முற்று மறிந்திடு முத்தம வமுதே தாலேலோ
வருளுறு பத்தி யெனும்பயி ராக்கிய வரசே தாலேலோ
வாரண ஞறிய ரனுதின மும்பணி மன்னே தாலேலோ
மலமொரு மூன்று மொருவிய வின்ப வாரியெ தாலேலோ
காரண வாதை யேழ்மேற் சிவவொளி கண்டவ தாலேலோ
கூரண மனைத்துஞ் சிவவடி வாயுறு கண்ணே தாலேலோ
தாரண சிவலிங் கம்புனை வசவ தாலோ தாலேலோ
சங்கம பத்தி கொள் சற்குரு பரனே தாலோ தாலேலோ(௬)

தாலப் பருவம்
முற்றிற்று.

சப்பாணிப் பருவம்.

மால்விடைத் தருமவிடை யதிகாரவிடையோடு மருவுவெள் விடை யென்னவே, வாய்த்தவிவ் விடைகளின் மன்னியைந் தொழி லினை வளர்த்தவிறை மிகமகிழ் தர,—நால்விடைச் சொருபமாய் நின்றுகை லாயமலை நற்காவல் பூண்டங்ஙனே, நணுகுமா தேவர்கின் னரரிருடி சித்தரும் நவில்கருடர் கந்தரு வருங்,—கால்விசை யறி ந்தயோ கத்தரிவர் தாமெலாங் கடவுளிந் நந்தியென்றே, கை களைச் சிரமீ மிசைக்குவித் தேகிற்குங் கடவுளே நியகன்மத்,—தால் வரும் மலமா சகன்றவொரு தெய்வமே சப்பாணி கொட்டி யருளே, தருமறை யுணர்ந்திறை வனைத்தாங்கு நந்தியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (க)

முத்திசா தனமொன்று பெறவேண்டிற் பத்தியே முதலெனக் கொளினலாது, முற்று தெனப்புகலு மரியமூ தறிவாளர் மொழியின் றிறத்தி லந்தப்,—பத்திவரும் வழிதனக் கொருசூட்சி சொலினுபர சம்புவைப் பரவிநிதமும், பயிற்ற வடித்தொண்டு கொளினலாதெ

ய்தா தெனப்புகல நின்ற பரமே,—சித்தியில் வகையினின் திருவடி யினிற்பதாற் றெய்வ! நீயென்ன வேதஞ், செப்பிய மொழித்தி றஞ் சத்திய மெனக்கொண்டு திருவாளர் தாமுணர்ந்தே,—சத்தியு றை நந்தியென் றேகொளுஞ் சற்குரவ சப்பாணி கொட்டியருளே, தருமறை யுணர்ந்திறை வனைத்தாங்கு நந்தியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

ஓங்குஞ் சராயுச மண்டசஞ் சுவேதச முற்பிச்ச மென்ன வோது, மொருநான்கு பசுவையுந் தளைகொண்டு பூட்டியே யொளிர் மும்மை யுலக மேய்த்தே,—தேங்குசா யங்கால தறியினிற் கட்டு மிறை செயலெனக் கைலையோங்கு, தெய்வவளநந் தைமுற் பசுவாதி கட்கெலாந் தேங்குமிறை யென்ன நின்றே,—பாங்குறும் பத்திசால் வைராக குணமொடும் பரசிவன் றனையலாது, பகருமற் றைக்கடவு ளர்க்குவீ டுதவிடும் பான்மையதி கார மொன்றே,—தாங்கிநனி போ ற்றிடுந் தகைமைபெறு சற்குரவ சப்பாணி கொட்டி யருளே,—தரும றையுணர்ந்திறை வனைத்தாங்கு நந்தியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

வே று.

வாதுறு சமய மனைத்தினு மேலாய் மருவிடுஞ் சிவ சமய
மற்றதின் மேலாய் மருவிடும் வீரசை வச்சம யம்மஃதே
நீதறு மங்கலிங் கத்தயிக் கியமாய்த் திகழ்தரு தத்வமசி
செப்பிடு முப்பொருள் கொண்டுள தெனவே செவ்விய சாமமறை
யோதுறு மதனு லெங்நெறி யினுமந் நெறிய துயர்ந்ததெனு
வோவறு தொண்டரு ளந்தெளி தரவே யோர்வித் தந்நெறியின்
றோதறு சாதன நீதி தெரிந்தவ கொட்டுக சப்பாணி
கொற்றவன் விச்சலன் மெச்சும ருட்குரு கொட்டுக சப்பாணி()

சங்கம ருக்குண வாதிக ளிதலிற் றகைமைகொ டாய்நீயே
தருமறை யாதியி னுணர்வுப யத்தலிற் சார்தந் தையுநீயே

பங்கமுறுதரு ணெறியுளா திறனுற் பகர்குர வனுநீயே
பரசிவ னைத்தரி சித்திட வருள்பான் மையிற்றெய் வமுநீயே
விங்குறை வகையா லன்னைபி தாகுரு தெய்வமு நீயென்று
•வினிதுற நின்னரு ளேத்துந் திறனே வியல்கவி யாணபுரிக்
கொங்குறு பொழில்சூழ் நகரின் றலைவா கொட்டுக சப்பாணி
சொற்றவன் விச்சலன் மெச்சு மருட்குரு கொட்டுக சப்பாணி.

சப்பாணிப் பருவம்

முற்றிற்று.

முத்தப் பருவம்.

கதிதரு மெனப்பலச் சிறுதெய்வ மவையையுட் கருதாத சிவபத்தி யாற், கற்பகத் தருநீழ லாலிலைச் சயனமீக் கருதுகோ கனதமேவி,- வதிதரும்பெருவாழ் வனைத்தையுந் திரணமாய் மதியினுட் கொடு சகத்தின், மன்னுமான் மாக்களின் மலமாசு போக்கியொளி ரல்ல மன் மலரடி பணிஇச்,—சதிருறுஞ் சரணர்பல் லாயிரவர் தாமுனைத் தக்கவா றுபசரித்துத், தயங்குமட மேவாது சார்ந்துறை பவர்க்கெலாஞ் சாற்றுசோற் றுக்காவடி,—பதிதரக் கொண்டிட்டு மொருவ சவ வருணந்தி பவளவாய் முத்தமருளே, பசுபதிக் கைலையினி லுறு பசுக் குலதலைவ பவளவாய் முத்த மருளே. (க)

மாசறுமிந் நந்தியின் பத்தியை வார்த்தையின் வழங்கிட வறிய கில்லீர், மன்னுகா சினிதனிற் றோன்றியே யணுகிநீர் வளமையிற் காண்க வென்றே,—தேசுறுஞ் சிவகணங் கட்கிறை புகன்றவா சிவகணந் தாமணைந்தே, செய்யுநின் பத்தியின் செயலினை நோக்கி யே தேர்ந்தனர்க டாமென்றிடின்,—வாசமுற நின்பத்தி வாய்மை யை யெம்மனோர் வாயா லெடுத்தோதவும், வல்லரல் லாமைதேர்ந் தும்மவர்க் கொண்டோதல் வள்ளல்நின் னுளமறியுமே,—பாசமற வமுதோ டருட்பெருக் கொழுகு நின் பவளவாய் முத்த மருளே, பசுபதிக் கைலையினி லுறபசுக் குலதலைவ பவளவாய் முத்தமருளே

ஒய்வறத் தோழ்மைகொணட்பினர்க ளிருவரி னுளமெனப் பல
ரறிதர, வேரிங்குகை லாயவரை யிற்சில கணத்தொகைக ளுட
னினது பத்தியாய,—வாய்மையை யெடுத்தோதி நந்தியை நானறி
வன் மற்றவனு மெனையறி குவன், மன்னுமித னைநீவிர் புவியினிற்
காண்கவென வள்ளலிறை வாய் மலர்வரோ,—றூய்மைமிகு நின்னை
யுங் கைலையிறை தன்னையுந் தோயுமுரு,வொன்றே யெனச், சொலு
ம்வகையி லையமென் னங்ஙன மிருந்துமான் ஞெண்டில்வழு வாதுநி
லவிப்,—பாய்வரை தனிற்காவல் புரிநந்தி தேவனே பவளவாய் முத்
தமருளே, பசுபதிக் கைலையினி லுறுபசுக் குலதலைவ பவளவாய் முத்
தமருளே.

வேறு.

சீலமாய பரஞ்சுடரைத் தெரிசிப் பான்செல் வடியரெல்லாஞ், செ
ம்மல் நின்பின் னிடமணைந்தே தேர்ந்து காண்டல் விதிகாடின்,—
ஞாலமாய நின்வதனக் கோட்டி னடுவிற் றரியசிவர், தோன்று மை
ந்து தொழிற் புரியுந் தூயகடன மியற்று மொரு—கோலமதனை
முப்போதுங் குறுகித் தரிசித் திடற்கென்னிற், குழூஉ நினது பெரு
மையெவர் கூற வல்ல ரெங்கோவே,—மூலமலவா தனையகன்ற முத
லேமுத்தந் தருகவே, மூவாத் தேவர் தமக்குமொரு முதல்வா முத்த
ந் தருகவே. (௬)

வான முகட்டி னின்றிழியு மலையினருவி தனைக்கைம்மா, வந்து
துளைக்கை யாற்றகிப்ப மற்றப் புனன்மே லெழுதலொடு,—மீன
மொன்று வான்மீன மதனிற் றுக்க மினிர்குருவும், விழித்திங் கிருமீ
னைதென்ன மிகவு நினைக்குங் கான்மீன,—மூனமாகி விழுதலொடு
மொருமீ னீது மலையருவி, யோடுமீன மெனத்தெளிய வோங்குந்
திருச்சை லத்துடனே,—மோன நிலையா யுதித்தவொரு முதல்வா
முத்தந் தருகவே, மூவாத் தேவர் தமக்குமொரு முதல்வா முத்தந்
தருகவே.

முத்தப் பருவம்
முற்றிற்று.

வருகைப் பருவம்.

பலவிதத் தனிமணியி னியாத்தவுச் சிப்பூவும் பட்டமொடு முக சுட்டியும், பயின்மதா ணியும்வாகு வலயமொடு குண்டலம் பரிதி யென நிலவெறிக்க,—நிலவுகாற் கிடசதங் கைத்தண்டை கழலுமே ழொலியொடு மோதியோங்கி, நீடவொலி தளர்நடையொ டெம்வீர சைவத்தி னிலையெங்கு நிகழ்தலுறவே,—மலமா சறுக்கு மொரு வெ ண்ணீறு சண்ணித்த மேனியினி லக்கமாலை, வருபழ மெனுந்தீயி னெய்யெனச் சிவலிங்க மார்பிடை யசைந் தாடவே, கலமுடைய கைலையிற் காவல்புரி சற்குரவ நற்சிகா மணிவருகவே, நற்றவ சிலாதரற் குற்றமக வாய்வந்த நந்திதே வன்வருகவே. (க)

பங்கமுறு மாமலர்ப் பிரமனல் லறிவாற் பயின்றுளான் பல கலையெனப், பகருமது முகமனே யரியபல் வேதமொடு பதிமுகத் துற்பவித்த,—துங்கமுறு முபநிடத டகுதியுஞ் சிவாகமத் தொகுதி யும் பிறகலைகளுந், தோமற வுணர்ந்தா ரியத்தலைமை கொண்டே துலங்கிச் சனற்குமாரன் முற்,—றங்குமா தவர்களுக் கப்பொருளெ லாமுளந் தழையத் தெருட்டி யவர்பாற், சந்தேக மாதிகளை வித்தவர் தமக்கெலாந் தலைமைபெறு குருநாதனீ,—கங்கடவ மேயெனும் வீர சைவ வாசார நற்சிகா மணி வருகவே, நற்றவ சிலாதரற் குற்றமக வாய்வந்த நந்திதே வன் வருகவே. • (உ)

வேறு.

நீடுங்கோக னதத்துறையும் நிமலன் றானுந் திருவுறையும், நீல வண்ண நிறத்தானும் நிகழுமதிகா ரஞ்செலுத்தி,—நாடுங்கதைசோ தண்டமெனு நற்கோல்கொள்ள மாணியெலா, நறிய பலாசக் கோல் கொள்ள நவில்நான்காமாச் சிரமத்தார்,—மூடும் பனைக்கோற் கொள் ளமுதன் வணிகர்துலாக்கோன் மூனைகொள்ள, முதிர்வேளாளர்க்கா

ற்றுக்கோல்கொள்ள மோலியரசர்செங்கோ,—றேமொறபிரம்புகொ ளுஞ் செம்மல்வருகவருகவே, திருமான் மாலு மகற்று மொரு தே வே வருக வருகவே. (கூ)

பத்திக்கடலே வருக மிகு பாசப்பகையே வருக வருட், பசுவி ன்றலைவா வருக குன்றுப் பண்பே வருக முழுமுதலாம்,—முத்திக் கரசே வருக சிவமோன நிலையே வருகவருண், மூர்த்திவருக வெங்க டவ முதலே வருக முதன்மைப்பேறு.—சுத்திப்பொருளே வருக வொரு துரிய நிலைகண் ணிணர்ந்தசுயஞ், சோதிவருக துகளகன்ற துணையே வருக பரமவருட்,—சித்திப் பொருளா மருணந்தி தேவே வருக வருகவே, திருமான் மாலு மகற்றுமொரு தேவே வருக வரு கவே. (௯)

பரனே வருக பசுத்தலைவ பதியே வருக வைம்பாசப், பற்றற் றவனே வருகசிவ பதிக்குத் தலைவா வருக செயும்,—வரமே வருக திருநந்தி வசவா வருக முத்திநலம், வழங்குங் குருவே வருகவெள்ளி மலையோ னிலையைக் காட்டுமொரு,—கரனே வருக மலமாசு களை வோய் வருக கருணைபொழி, காரே வருக சிவமருவுங் கன்றே வருக வபரசிவத்,—திரனே வருக வருணந்தி தேவே வருக வருகவே, திரு மான் மாலு மகற்றுமொரு தேவே வருக வருகவே. (௰)

வருகைப் பருவம்

முற்றிற்று.

அம்புலிப் பருவம்.

நண்ணரிய சிவபரஞ் சுடர்தொடர்பு மேவாதநன்மலைச்சம்பந்த மே, நாளிரவி லேவந் திறைப்போது தான்பெறுவை நண்ணுமிக் குறவனோ தான்,—வண்ணமிகு மெந்தையுறு வெள்ளியங் கைலைமலை வான்மேரு திருச்சைலமாம், மற்றிவை யிரண்டினுறு சம்பந்த

மேவியே வாழ்ந்திடுவ னெக்கால மும்,—விண்ணுறுங் கதிரினுஞ் வெண்மையுறு வாயிவன் வெள்ளியங் கைலை வரைபோல், வேறொருவ ருபகரிப் பின்றியெக் காலமும் மேவுமருள் வெண்மை யுடையா,—னண்ணலிவ னெடுநிகர்தி யாதலின் மகிழ்ந்துநீ யம்புலி யாடவாவே, யரியமறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாடவாவே. (க)

உலகிருளொதுக்கிநீ வெளிவந்த வங்ஙனே யோங்குகொழுநர்ப் பிரிந்த, வொளி யிழைய நாரியர் தமக்குமயல் மூட்டுவை யோது மிவ னோஞானிகட்,—கிலகுமஞ் ஞானவிரு டனைநீக்கி யவர்தமக் கெப்போது மருண் மூட்டுவ, னெழினாரி மார்பல ரிணக்கமதின் மூழ்கியே யெப்போதும் நிற்பை யிவனு,—நிலவுசிவ பெருமா னடித் துணைகண் மறவாத நெஞ்சமொடு வீற்றிருப் பன், நேயமிகு மிவனுறவு கொள்கையே லுன்றனக் கொருகுறைவும் நேராது கா,—ணலகிலாச் சோதியுரு வாயநங் குருவினொடு மம்புலீ யாடவாவே, யரியமறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாடவாவே. (உ)

கரியவஞ் ஞானமிகு கள்ளவே டங்கொண் டணைந்தவர் கருத்தை மாற்றிக், கனலிங்க மேவியுட லுறவருள் புரிந்தவன் நின்றனைக் காவான் கொலோ,—விரியும்நின் மேனிசில நாள்களிற் குறைபடுவ தன்றிநீ மிகு காமியாய், மெய்யுரை புகன்றவா சிரியன் கிழத்தியை மேவியக் குற்றமதனாற்,—பெரியகயரோகமொடு துன்புறுவை யிவையெலாம் பேசுமிவ னோடா டிடிற்,—பேரருட் கனலிங்க முன்னுடலின் மேவுறப் பேசரியநீக் கைபுரிவ,—னரியவுட னேயொடு களங்கமத னல்நீங்கு மம்புலீ யாட வாவே, யரியமறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாட வாவே. (ங)

வெஞ்சமணர் மூட்டிய பழித்தழலி னின்றுல வாயினிடை மேயவசுர, மெய்மாற்றி யேவந்த பசுவினை யனந்தகுண மீனவனு நகருளாரும்,—விஞ்சுறக் காண்டலும் பயமுறீஇக் கூடலின் விமானத்தி

MAHAMAHOPADHYAYA
...THA IYER LIBRARY

லமர்மூர்த்திபால், விண்ணப்ப மோடுமுறை யிடவிறை விளித்திவனே யேவலுமப் பசுவும் விளைவிர்,—றுஞ்சி டவுங்காரமா திகளினில் வெருட்டித் துலங்குதன் னிருகோட்டினூற், றூக்கியே வீசிச் சுளித் தொரு கணத்தழித் தவன்மெருகு சுராசுரர்களு,—மஞ்சுமிவ ணூற்றலே யுரைத்திடவு மரிதுகா ணம்புலீ யாட வாவே,—யரியமறை யுணர் பெரிய வருணந்தி தேவனே டம்புலீ யாடவாவே. (௪)

சம்தவிவ ளபிதான மந்திரம தாம்நந்தி தேவனெனும் மநுசாரந் துமுற், சாற்றரிய சமணப் பெருங்கட லழித்ததைச் சற்றுநீ யறி யாய் கொலோ,—வந்தவறு பான்மூவர் தம்மிலிவன் மாப்பெயர் வாய் ந்தநமி நந்தி யடிகள், மன்னுசம ணப்பேயர் தமைவென்று தன னீரை வார்த்துத்தீ பப்பணி தனே,—முந்தவே செய்தவொருமாசரித மாக்கதை மொழிந்தமுத் தமிழ்சேக் கிழான், மொழியொன்று கொண்டுமுன் வாய்மலர்ந் திட்டமா முறை யினி விருப்ப தறிவா,—யந்தமில னேடாடி னருள்வல்ல பம்பெறுவை யம்புலீ யாடவாவே, யரியமறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனே டம்புலீ யாட வாவே. (௫)

அம்புலிப் பருவம்
முற்றிற்று.

சிற்றிற் பருவம்.

புகழ்கொண் டோங்கும் நின்வரவு புலப்படாத காரணத் தாற், போகும் வழியிற் புழுதிகொடு புரிந்தோஞ் சிறிய சிற்றி லிவண்,—மகிழ்கொண் டியற்று மதில் வதிந்தே மயங்கி நின்றே மாதவினுல், வள்ளல் நினது கெம்பீர வரவு கண்டே மாதிருந்தோ,—மகழ்போற் சுலவுங்கெடில வெள்ளத் தண்ணல் செய்ய நிறம்போல, வார்ந்த புனல்பாய் தலின் விளைநெல் வரிய செந்நெ லாயவளந், திகழு மதி கைத் திருநகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செல்வ மல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (௧)

வெய்ய சமணர் கோயில்கொலோ, வீயும் புத்தர் பாழிகொலோ, வீணராகும் பரமதத்தர் விரும்பி யியற்று மாலயமோ, தூய்ய நினைது வுளமறியா திருக்குமோநீ தோன்றி யிவண், டோயு மெங்க டணிச்சிற்றி லழிக்கிற் றூய புகழாமோ,—பைய யேதி தடமுழக்க வயலூர் சங்கம் பாங்கிருப்பப், பார்த்துக் கொக்கென் றுனிமீனம் பரவு புனலி னொளிக்கும் வளச், செய்ய வதிகைத் திருநகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செல்வ மல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (உ)

ஒங்கு நெடிய வீதியினி லுழந்து புழுதி தனிற் றோய்ந்தே யொளிர்வெண் மணலாற் சிறு சிற்றி லுவந்து செய்தற் பேதைர்தம்,—பாங்கு நிகழு மறியாத பண்பாம் விளையாட் டெனநினைக்குப் பரிவாய்த் தெரிந்துஞ் சிறுகுற்றம் நோக்கி யழிக்கிற்பகருவ தென்,-ருங்குந் தடத்திற் குடைமகளிர் விழியை யினமாத் தாமுன்னிச் சாரு மீன மவர்குடத்தை யளையென் றுள்ளி யதிற் சாருந், தேங்கு மதிகைத் திருநகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில்சிதையேலே, செல்வ மல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (௩)

அண்ண னினக்குஞ் சிவந் தனக்கும் பேத முண்டென் றறைந்தோமோ, வங்க லிங்கா சாரமர பதனைக் கிழென் றறைந்தோமோ,-வுண்ணுஞ் சரணர்க் கனமளியா வுலோபி யென்றே யுரைத்தோமோ, வொன்று மூரையா வெங்க டணிச் சிற்றி லழிக்கி லுனக் கழகோ,—வெண்ணுந் தரும மொரு முப்பா னிரண்டும் நடத்த றனை நோக்கி, யிருஞ்சீர்த் தருமன் பூசித்த வியல்பி னிலைத்த தருமமெனுந்,—திண்ணென திகைத் திருநகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே செல்வ மல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (௪)

வீறு பேசு மமணரிடம் வீழ வழித்தி சிவலிங்க,மிளிருஞ் சைவ, சமயமதின் மேவா ரிடமும் போயழித்தி,—நீறு பரவு மொருவீர சைவா சார நிந்தகரை, நீற வழித்தி நீள்புகழாஞ் சிற்றி லழிக்கி

ளினக்கெவ்ணும்,—நாறு நடுங்கா லாட்டியர்தா மரையி னறலந் தனை யருந்தி, கவிஃபண் பாடக் கேட்டுவந்து நறிய மலர்ப் பொன் மிகச் சொரிந்து,—தேறுங்கொன்றை வணககரோய் சிறியேன்சிற்றில் சிதை யேலே, செல்வமல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

சிற்றிற் பருவம்

முற்றிற்று

சிறுபறைப் பருவம்.

தூயவீ ராகம மெனும்பெரிய முரசமேற் றொருசுசடுத் தலவாரி னூற், றேமமறுஞ் சிவபத்தியாந் தோலனைத் துறுதி வயிராக மெனுங் கோற் கொடு,—மேயகல் வறிவெனுங் கையா லடித்துமேல் வீரசை வாசாரமா, மிளிர்முழக் கஞ்செய்த வசவண்ண மூர்த்தியே மேவுமரு ணந்தி முகிலே,—யாயமக லாசார லிங்கமலி சங் கம லிங்கம் வளர் குருலிங் கமும், மன்னுசிவ லிங்கமொடு பிரசாத லிங்கமா லிங்க மெனு மறுலிங் கமுஞ்,—சேயருமுணர்ந்திடத் தெளிவித்த தேசிகா சிறுபறை முழக்கியருளே, திருக்கைலை யதிகார வீரசை வாசார சிறுபறை முழக்கி யருளே. (க)

சாதிசூ தகமரண சூதகஞ் செனனசூ தகமெச்சில் ருதுசூதகஞ், சாற்றுமிப் பஞ்சசூ தகமுங் கடந்துமேற் றனைபுட் டிப்பதான,— தூதகிய மாசாரம் பிரத்தியா சாரமிளிர் தருமிலிங்காசாரமே, சாருங் கணசார முயர்சிவா சாரமெனுஞ் சாற்றுபஞ் சாசார மும்,—தீதறுங் குருலிங்க சங்கமம் பிரசாதந்தீர்த்தநீ றுருத்தி ராக்கந் திருவைந்தெ ழுத்தெனச் சேர்ந்தவட் டாபரணந் திகழுமிவை யோடு கூடிச்,— சேதமறு மொருவீர சைவம் வளர்த்தவா சிறுபறை முழக்கி யருளே, —திருக்கைலை யதிகார வீரசை வாசார சிறுபறை முழக்கி யருளே

 6511(9160)

உற்றதே சிவபத்தி மாலிங்க பத்தியுடனேக்குசங் கமபத்தி யென், றுன்னுமா முத்திறப் பத்தியுட் குருபத்தி யேரிங்குந் தனுக் கிரியை யான்,—மற்றுமத் தனுவையர்ப் பிப்பதா முட்கிரியை யாற் றனுவு மனமு மொன்று, மன்னுமற் பிதஞ்செயன் மாலிங்க் பத்தி மேல் மருவுசங் கமபத்தி தான்,—நற்றனக்கிரியையாற் றனுமன தன ங்களை நயந்தற் பிதஞ்செய்தலா, நண்ணுமித் திரிவிதமு முடையரோ பத்தரெனு நவில்வீர சைவ நிலையைச்,—செற்றமற வருள்செய்த வருணந்தி தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே, திருக்கைலை யதிகா ரவீரசை வாசார சிறு பறை முழக்கி யருளே. (௩)

வேறு.

வானவர் மெச்சும் வண்ணமய தாக மூலா தாரமுதன்
மன்னுறு மேழ்நிலை மரபுளி மாபளிங் காதிய வகைகொண்டு
தானெனவர் காணினு மவர்நிழன் மேற்போய்த் தங்குத முங்குவபோற்
றயங்குஞ் சூனிய பீடம தொன்றைத் தான்செய் தன்னதிலே
மானல முறுமா சாரிய வல்லமன் வதிதரச் செய்தவருண்
மஞ்செனு வசவத் தனிநா மம்புனை மாதவ தேசிகனே
மோன நிலைக்கொரு ஞான விஞ்ஞை முழக்குக சிறுபறையே
முத்திக்கரசெனுஞ் சித்தசிகாமணி முழக்குகசிறுபறையே. (௪)
ஓதனங் குய்கமழ் கறி நெய் பாறயி ருறுபோ னகமெல்லா
மொருகோடி தனிலேயல்லமனுண்பா னூட்டியதனிமுதலே
மாதன மதனை யறிந்தே விச்சல மன்ன னிறும்பூ தாய்
மற்றது கைக்கொள வான முடங்கல் வாய்மலர்ந் தோதியவா
பூதல மெங்கும் பத்தி யெனும் பயிர் பொங்கி விளைந்துறவே
புண்ணிய சிவபோ கம்பெறு வசவண பூரண காரணனே
மோதருண் மாரிப் பொழிமுகில் நந்தி முழக்குக சிறு பறையே
முத்திக் கரசெனுஞ் சித்த சிகாமணிமுழக்குகசிறுபறையே. (௫)

சிறுபறைப் பருவம் முற்றிற்று.

சிறுதேர்ப் பருவம்.

இந்திரர்கள் பலரெனக் களிறிவர்ந் தேவரு மினியசிற் றரசர் சனமு, மியலுருத் திரரெனத் தேரிவர்ந் தேவருமினியமன் னவர் குழாமுஞ்,—சந்தமுறு மாலெனக் குதிரையிவ ரினமுஞ் சரோருகக் கிழவ னென்னச், சார்பிரம சேனையொடு கூடியே படகந் தயங்குபே ரிகை முரசமு,—முந்துதிரை கடல்போ லொலிக்கவே கொடி குடை யுயர்சீ கரத்தி னெறுங்க, வருசேனை சூழ்தரக் கலியாண புரி நின் றுலாவுடன் போந்தல மனைச்,—சிந்தையி லிருத்திநே டிய குரவ திலகனே சிறுதே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (க)

ஆர்தலுறு சிவலிங்க மூவகைய வகையிட்ட லிங்கமொடு பிரா ணலிங்க, மருள்பாவ லிங்கமா மவற்றிட்ட லிங்கமஃ தாசிரிய னிதுநின் னுயி,—ரோர்தல்செய் வாயென வுரைத்துமு னளித்ததா முற்றதோர் பிராணலிங்க, முறுமனத் துணைவிகற் பங்களற் றங்ஙன முட் கொண்டதாம் பாவலிங்கம்,—தீர்தலுறு சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியிற் றெய்வமிச் சிவலிங்கமே, தெளிவிதென வறிவுகொடு வேறொன்று மெண்ணாத் திறத்ததெனு வீரசைவர், சேர்தலுறு நெறிவிளக் கியதண்ட நாயகா சிறுதே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரண வீரசைவதே சிகவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (உ)

பருமணியி னியாத்தவா டகவிஞ்சி மீமிசைப் பரிதிசக டந் தோய் தலிற், பயின்மணிகள் சிதறபு விழுந்தவழி யம்பலர் பார்த்தீதெ னிப்பகலினி,—லுருவுடைய வுடுவீழ்த லென்றெண்ணி நோக்கவஃ துயர்கோபு ரத்தினமதா, யுற்றதைக் கண்டது மீதென் னகோண்முடியி னுதிர்வுகொல்லோ வன்றெனின்,—மருவுமீ தந்த ரத்தனிரக ரிமைக்குமொரு வான்மணிகொ லோவஃதெனின்,—

மற்றதுப் பொன்னகர மங்கணிம் மணியிரா மதின்மணியெனத் தெளிவுறுந், திருவுடையா சலியாண புரிவாச னேசனே சிறுதே ருருட்டியருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறுதேருருட்டி யருளே.

கற்றவிற் பனர்பரவு கைலையினி லமர்பரன் கருதுமபி தானமனுவாங், கைகண்ட பஞ் சாக்கரந்தூலஞ் சூக்குமங் காரணமதென்னுமூன்றி,—லூற்றகா ரணமதனை யிருதலைக் கொள்ளியென் றுரைக்குமது போல வசவ, வுன்பெயர்க் கடைமுதலுமொன்றாய தென்னினியுயர்சிவ சொரூபமன்றோ.—நற்றவர் தொழுங்குரவ வீரசைவாசார நற்பரம லிங்க மணியே, நவையற்ற வாதுளம் வீரமெனு மாகமநலைடநின்ற சைவ நலமே.—செற்றவா ணவநந்தி தேவமா மூர்த்தியே சிறுதே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (௪)

உண்மையுணர் பெரியராந் தாயுமா னார்மொழியி லோதுதண்டமிழலங்க, லூறத்தொடங் கின்றோர்க டமையெலாஞ் சோதியாதுயர்பரஞ் சோதியென்வே,—வண்மையுற வாய்மலர்ந் திட்டவுரைபிரமாண மாவதை மதித்தேமன, மகிழ்வோ டயற்றுமென் சிறுமொழி தனக்குநீ மாநலம் புரிகுவைகொலோ,—நுண்மையறி வாலறியவேதாக மாதிகலை துட்பங்க டாமுணர்ந்தே, நோன்மைபெறு வசவசற் குருநாத மூர்த்தினு ஞேதலுன் னுளமறியுமே,—திண்மையுறுசிவஞான மிருநந்தி தேவனே சிறுதே ருருட்டியருளே தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறுதே ருருட்டியருளே. (௫)

ஓங்குசீர்க் கைலாய மதினின்று போந்தசிவ வொளிவீசு மலமதேவ,னுத்தமச்சென்னவச வேசனுயர் சித்தரா மன்கொக்கு தேவனுதித்,—தாங்குசங் கமசரணர் தம்புகழ்கள் பொலியவுந் தயங்குகல்லாடையோடு, சாகரத் திற்போந்த பாலசித் தப்பிரான் றன்னரும்புகழ் பொலியவும்,—பாங்குறுஞ் சிவஞான பாலைய தேசிகன் பச்சை

கந் தத் தேசிகன், பயில்சிவப் பிரகாச ணவனநசர் தம்மருட் பாவு புகழ் பொலியவுஞ்சீர்,—தேங்குகலி யாணபுரி வாசவன் பர்கணேச சிறுதே ருருட்டியருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (௫)

சிறுதேர்ப் பருவம்

முற்றிற்று.

திருநந்திதேவர் பிள்ளைத்தமிழ்

முற்றுப் பெற்றது.

துதி.

கயிலாயவரைச்சிவத்தினொருநிலயமுற்காவல்கவினக்கொண்டு
பயிலாருந்திருநந்திப்பெருமுகிலேயத்தியிலாப்பான்மையேன்பாற்
றயிலாரும்போதருவுகொடுதோன்றியருள்புரிந்ததொடர்பாலென்று
மயலாதியகற்றிநனியருளுமெனா[illegible]நக்கின்றேன் வன்னெஞ்சேனே.

திருநந்திதேவர் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

எட்டயபுரம்

ஸ்ரீமாந்.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

பிள்ளைத்தமிழும்
உதாரசோதனைமஞ்சரியும்
தனிக்கவிகளும்

எட்டயபுரம் சமஸ்தான வித்துவான்

ஸ்ரீமத்.

க. மீனாக்ஷிசுந்தரக்கவிராயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிடப்பெற்றன.

1909.

உ (௧|௬௬)

குமரன் றுணை.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளையவர்கள்,

பிள்ளைத்தமிழ்.

விநாயகர் துதி.

கார்கொண்டநீள்பனைக்கையடியில்வெண்கோடுகதுவிவ
ருகின்றகாட்சி, கருமுகிறவழ்ந்துவருமிருசிகரமத்தகங்கா
னுமலையானதலைசேர்; வார்கொண்டவாயெனுமுழைக்கணூ
ர்வண்பிறைதன்வாய்க்கடையெடுத்துனுழைய, மாட்டாதரா
குநிலைகாட்டுசிறுதாட்டுணைமதப்போதகத்தைநினைவாம்; ஏர்
கொண்டமாதர்தமிணைப்பெருமுலைக்கெதிரிடுந்திறனுணர்ந்து
சீறி, யீர்ங்கழுவிடப்பட்டதென்னவுமதான்றுதானிணையாக
விண்ணைநோக்கிச்; சீர்கொண்டதவசுபுரிகின்றதெனவுங்க
னகதிண்கலசமுடிகடோறுந், திகழ்மனைவிளங்கிளசையாண்
டியப்பேந்திரன்செந்தமிழ்தழைத்துவரவே.

நூல்

காப்புப்பருவம்.

திருமால்துதி.

கங்கைசேர்செங்கமலமாதுதனிறந்தனிற்காத்தூறவும்
வேறுபலவங், கனையரைமணந்தவள்புலந்திடல்வணங்கிநின்க
னகமுலையிபமுமவர்தங்; கொங்கையிபமும்பொரச்செய்துபா
ர்த்தேனென்னக்கூறுபுதிருத்திபுலைகைக், கூர்ந்துநனிபூத்திடும்பு
த்திரரையிந்துகாக்குங்கருங்கொண்டல்காக்க; சிங்கநிகர்செக
வீரராமக்குமாரெட்டசீமான்மனத்துமகிழுந், திவியமதிமுந்
திரியைமிகுபுனிதகங்கைகுலதிலகனைவிளங்குதருவை; மங்
களபுயாசலனையிங்கிதகுணரனைவண்குவனை மார்பமணியை,
வரம்வேண்டினர்க்குதவிபுரியாண்டியப்பனென வருகாண்டி
பப்பதியையே. (க)

கிறம்=மார்பு. அங்கனையர்=பெண்கள். இபம்=யானை.

வேறு.

சிவபெருமான் பார்வதி விநாயகர் முருகக்கடவுள்துதி.

மருவிலங்கியவரியகொன்றையைமதியைநஞ்சுறவாய்ந்
திடப்பாந்தளை, மருவுகங்கையைநறியதும்பையைவளர்பெ
ருஞ்சடையிண்டவைத்தேந்துகை, மழுவொடுங்கலையணிபுமி
ங்கிதவரததுங்கபதாம்புயத்தேந்தலை, மருகிநன்றுளமுருகி
யன்றொருகரையிருந்தழுதேங்குநற்றேன்றலின்; இருதயங்

குளிருறநயக்கமுதுதவுமம்பிகையாங்கிரிக்காந்தையை, இணை யறுங்குடவயிறுதங்கியவிருகுறும்பதமோங்குரத்தாம்பலை,யி னியதொண்டர்தமனநினைந்தவை யெவையுமின்புறவேண்டும ட்டாம்படி, யெழிலொடுந்தருகுமரனம்பனையினிதிறைஞ்சியு நாந்துதிப்பாந்தினம்; உருவிளங்கியகொடிகளும்பரிலுறநினை ந்துவிஞ்ஞார்ந்திடத்தாம்பரி, யுவைநடந்திடவடிவழங்கிடுமிள சையம்பதியார்ந்துவப்பாந்திற, முரிமைகொண்டவனயமிகுந் தமிழியலனந்தமுமோர்ந்துறத்தேர்ந்தவ, னொருகணந்தனில் யமகமுந்திரிபுகளும்விண்டுசொல்யாந்தருக்காம்பொருள்;அரு ளொடுந்தருநிகரவுந்தருமதிபனன்பிடைவாஞ்சையுற் றேன் பொரு, மரசனுந்தியபெரியவெஞ்சமரழியவென்றிடுவோன் றுதித்தோன்றனை, யனுதினங்களியொடுமகிழ்ந்தருளதுலசுந் தரவாண்டியப்பேந்திர, வபயனென்றிடுசுகுணகந்தனைநனிபு ரந்திடவேண்டிமிக்கோங்கவே. (௨)

பிரமதேவன் தேவேந்திரன் இலக்குமி சரசுபதி சத்தமாதர் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்துதி.

தோட்டுக்கமலவீட்டயனுந்துதியோங்கமராபதியோனுந்
துலக்குங்கருணையிலக்குமியுஞ்சொல்லாடமிழ்க்குவல்லாளு
மோட்டுமயிடற்றீட்டுவளுமுன்னியருளேழ்கன்னியரு
முப்பதொடுமுக்கோடியெனுமுதியவிமையவரும்புரக்க

நாட்டிற்கனகம்பெயும்புயலைநவிலும்புலவர்திருநிதியை
நலஞ்சேர்கருத்தமுத்தீன்றநமதுகுலசிந்தாமணியை [றை
யிட்டுங்கருணைப்பெருங்கடலையினியதருவைக்குணக்குன்
யிளைசைமதிமந்திரியைவரமிசையாண்டியப்பமேதனுவையே. ( )

முதலாவது காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு ச.

உ-வது செங்கீரைப்பருவம்.

நினதுமுகமதியினைக்கண்டகைப்பங்கயநிகழ்ந்திதுவலிந்துதழுவ, நேர்ந்தருகெழுந்துவந்தனுகம்பதிப்பரிதிநேசமனமுன்னியோநம்; மனநிலைமைகண்டோவலாதினிக்காணவோமழுவுடையசோதிமுடிமேல், வதிமகிமையாலஞ்சியோதடைபுரிந்திடவும்வந்ததிலையாதுபுரிவோம்; எனநனிநினைந்தஃதினைதிருமுமற்றிருமியேங்கிநிலமீதுகுப்புற், றிருந்தனவெனப்பாணிபூன்றிமுகமாடவொரெழிற்பதமிதித்திருந்து; தினகரனுமோடிவலம்வருமிளைசையூரனேசெங்கீரையாடியருளே, திகழ்பாண்டியற்குநிகர் புகழாண்டியப்பமுகில் செங்கீரையாடியருளே. (க)

ஒருமானையேந்திவருபெருமானொடேபுதினுமையவடனக்குவேட்கை, யொடுநினதுமேனிசெம்பாதிதந்ததுமன்றி.

யோவாதவட்குவெருவி; மருமாலைவேணிகொண்டென்னையு
மொழித்துநிதம்வைத்தனையிதென்னவவள்பான், மருவுபோ
வென்றுசினமுறுபோதெனுசைமடமங்கையேநின்னையென்
னே;டிருமாநிலத்தவளுமேசுமந்திடவுமேலேற்றமுறுபவளுநீ
யே, யென்பதுதெரிந்திடவுமன்றேபுரிந்ததவிரண்டுமென
வூடல்போய்மு; திருமாதரத்தினணைகங்கைகுலசேகராசெங்
கீரையாடியருளே, திகழ்பாண்டியற்குநிகர்புகழாண்டியப்
பழுகில்செங்கீரையாடியருளே. (௨)

ஆவலொடும்பலபண்பயிறும்பிகளங்கோலஞ்சார்
வங்கைவிழுங்கொடுவந்தமதன்றனையங்கோலஞ்சார
மாவிழியால்வெலுவோர்பதமாபதுமந்தானங்கோடி
வாடியுநேடியமாறுதிமாதருமந்தானங்கோடி
யேவளரப்புகழ்சூழிளசைப்பதியின்பாலன்பார்வை
யென்றவர்தங்களைநன்றுபுரந்துமையின்பாலன்பார்வை
தேவமுதாங்கருணாநிதிபெற்றவசெங்கோசெங்கீரை
தேர்ந்துரையாண்டியப்பேந்திரவுத்தமசெங்கோசெங்கீரை.()

அங்கோலஞ்சார=அழகிய அம்பு ஐந்து பொருந்த, அங்குஉலவிட. மா விழியால் வெலுவோர்=அழகிய நெற்றிக்கண்ணால் வெல்லும் சிவபிரானது. பதமாபதுமந்தான்=திருவடியாகிய சிறந்த தாமரையை. அங்கு ஓடி வாடியும்நேடியமால்=அவண் ஓடிவருந்தித்தேடியவிட்டுணு. துதிமாதருமம் தானம்=புகழும் பெரிய தருமமும் தானமும். இளசைப்பதியின்பால் அன்பு ஆர்வை=இள

சைநகரில் அன்பு நிறைந்தாய். உமையின்பாலன் பார்வை=பார்வதிபுத்திரனான குமாரக்கடவுளது கடாட்சம்.

செங்கீரைப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் உ-க்கு பாட்டு எ.

ரு-வது தாலப்பருவம்.

கந்தமுறுதண்பொதும்பரளிக்காடும்புயலுந்துணையெனநீங், காதுசேர்த்துப்பொருவதனைக்காணூஉமதுவைச்சிறையிருக்க; வந்தபுயலைச்சஞ்சலமேமருவப்பசும்பொங்கருமலைந்து, வணங்கிநிதங்காவெனத்திறையாமலருமளித்துக்கண்ணீரைச்; சிந்தியிரங்கப்புரிகுழலிற்றேந்தார்களோங்கைந்தருவினிடைச், சிறுமாமகளிர்வீசுமதைத்தேவர்புலவிமாதருக்குத், தந்துபுணர்ந்துபுகழிளசைத்தானாபதியேதாலேலோ, சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (க)

பொதும்பர்=சோலை. சிறை=இறகு, சிறைச்சாலை. சஞ்சலம்=மின்னல், துன்பம். கா=சோலை, காப்பாற்று. கண்ணீர்=தேனாகியநீர், கண்ணீர்.

நவிலுந்துகிலமருங்கொடிக்கணந்தேமடவார்மருங்கொடிக்க
நாட்டுமாகமுகிலையுறநாணாகிமாகமுகிலையுற
அவிர்தேனுவின்வானரம்பாயதறந்துவிழவானரம்பாய

அரியைவிலகாவணங்குலவவமையுமலர்க்காவணங்குலவத்
திவள்மாதருக்குச்சந்தோடத்தேன்மாதருக்குச்சந்தோடத்
திருவாய்வனசத்திரந்தழைக்கத்திரண்டுணனசத் திரந்தழைக்
தவழும்புகழ்செய்வளத்திளசைத்தானுபதியேதாலேலோ[கத்
சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (உ)

துகிலமரும் கொடிக்கணம் தேமடவார் மருங்குஒடிக்க=சீலை பொருந்திய கொடியினம் தெய்வப்பெண்களின் இடையை ஒடிக்க. மாகமுகிலை=ஆகாயத்தின்மேகத்தை. மா கமுகுஇலைஉற=அழகியகமுகின் இலைமேவ. தேனுவின் வால் நரம்பு ஆயது=காமதேனுவின் வால் நரம்பானது. வானரம்பாய=குரங்குகள் தாவ. அரியை விலகா அணங்கு=விட்டுணுவை விலகாத இலக்குமி. மா தருக்குச்சந்தோடத்தேன்=சிறந்த களிப்பும் சந்தோஷமுமுள்ள தேன்வண்டு. மாதருக்குச்சந்தோட=பெண்கட்குத் தூது போக. திருவாய் வனசத்து இரந்து அழைக்கத் திரண்டு உண் அன சத்திரம்தழைக்க=அழகிய வாயாகிய தாமரையால் பணிந்து அழைக்க (விருந்தினர்) திரண்டு அருந்துகின்ற அன்னசத்திரம் செழிக்க.

தங்கமணிச்சிகரபணைமேற்றங்கவிளங்கியெங்கணுநித்
தங்கதிரைவீசப்பெயர்மாதங்கமெனக்கொண்டதற்கேற்பத்
தங்கள்கரியநிறத்தைவிடுத்தங்கமுழுதுஞ்சேர்ந்திருதந்
தங்கவினும்பல்லியங்கள்மிகுந்தங்கணுலவுமிளசையின்முச்
சங்கமகிழ்ந்துபுகழுமிரசங்கனியமுத்தமிழ்கள்பிர
சங்கமியற்றுங்கருத்தமுத்துச்சங்கநிதிபாலுதித்துமுக்கட்

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

சங்கரனைப்போற்றிப்பணியுந்தானுபதியேதாலேலோ
சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (௩)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௩-க்குப்பாட்டு ௧௦.

௪-வது சப்பாணிப்பருவம்.

வானகமடுத்தலாலெழுதுளியமைந்ததான்மணியாழியுற்ற விரலான், மன்னிலவணக்கமிகவாங்கிடக்கும்பிடுவதாற்கனக மின்னிவரலாற்;பூணலங்காட்டலாலுறுதியாகத்திற்பொலிந்தி டுதலாலுமுன்கை, போன்றனமெனக்கருவமேவியெதிரிட்டி டுபுயற்குழாமுழுதும்வெருவ;வேனலமரப்படுதியார்க்குமிடிதரு நீயெமிணையோவெனச்சீறியே, யிருபொருத்தனமினிச்செல் லெனச்சொற்றிடவெடுத்திருகைகொட்டுவதுபோற்; குனகி கரெட்டபுரம் வளராண்டியப்பமுகில் சப்பாணிகொட்டியரு ளே, தப்பாதுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவசப்பாணி கொட்டியருளே. (௧)

வானகமடுத்தலால்=வெள்ளிய நகம்பொருந்தலால், மேலிடத் தில் நிறைந்திருத்தலால். எழுதுளி=எழுத்தாணி, எழுகின்றநீர்த் திவலை. மணியாழி=இரத்தினமோதிரம், அழகியகடல். விரல்=கைவிரல், வலி. மன்னிலவணக்கம்=நிலைபெற்ற உலகத்தார் வணக்கத்தை, [illegible] உப்புநீரை. கும்பிடுவதால்=அஞ்சலி

த்தலால், கூட்டமிடுவெதால். கனகம்—பொன், கல்மலை. பூ—மலர், பூமி. உறுதியாகம்—மிக்ககொடை, பயன்றரும் யாகம். ஆர்க்குமிடி—யாவர்க்கும் வறுமை, முழங்கும் இடி. செல்—போ, மேகம்.

அரியசிறு நூன்மருங்கங்கலார்செவ்வரியினம்பகமதூக்குமாநின், னருட்டேன்மணத்திடுமுகத்தாமரைப்போதவாவிப் பராவிவாவித்; தருமிச்சிலாக்காதுகைதட்டியோச்சிடு தறணையொப்பவும்பன்மடவார், சந்தமிகுபுருடர்கண்வழுக்கிடாதிட்டகற்றங்கிளங்கொங்கைமலையில்; ஒருமூச்சுறப்புரிந்தாஇஞ்சிவக்குநினதொண்கைகொடுதாடனஞ்செய், துறுங்கால்வருந்துமென்றஞ்சுபுபமக்காடலொப்பவுமுடுக்கையேந்து; சருமதரணைத்துதிசெயாண்டியப்பேந்திரா சப்பாணிகொட்டியருளே, தப்பாதுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவசப்பாணிகொட்டியருளே. (௨)

வேறு.

கந்தமலிந்தபசுங்குழலம்பிகைகட்டியிருப்பாணி
கல்லவும்வல்லவெமுள்ளமுவந்துதிகட்டியிருப்பாணி
வந்தயாபரிதன்னிருகொங்கையமட்டுமெருப்பாணி
மலைஞெடுகந்தனையருளொடுதந்தவண்மட்டுமருப்பாணி
இந்துபுனைந்தவனேடுசுமந்திடவிட்டதிருப்பாணி
யென்றகுலந்தனில்வந்தவதானநலி[illegible]ப்பாணி

கொந்திதழம்புயம்வென்றிகொளும்படிகொட்டுகசப்பாணி
கொங்கிளைசைப்பதியாண்டியப்பேந்திரகொட்டுகசப்பாணி. ()

கல்ல=தோண்ட. கொங்கை அமட்டும் மருப்பு ஆள் நிமலன்=தனங்கள் அச்சுறுத்தும் தந்தத்தை ஆளுகின்ற விநாயகர். மட்டு மரு பாணி=தேன்போல் மணக்கும் பண்ணையுடைய உமை. சுமந்திட இட்ட திரு பாணி=சுமக்கவைத்த சிறப்புற்ற கங்கை. திருப்பாணி=தானலட்சுமிவசிக்கும் கை.

சப்பாணிப்பருவம்முற்றிற்று.
ஆகப்பருவம் ௪-க்குப்பாட்டு ௪௰.

௫-வது முத்தப்பருவம்.

சந்தமடமாதரைமேடைத்தலத்துத்தரிசித்தரிமயங்கித்
தாரையிமையாதாயிரம்பெற்றநிலைமகிழ்கூர்ந்தருகுறுங்காற்
கந்தமலிபக்கங்கூந்துலர்செங்களபக்குவியல்மகுடவலங்
காரத்துரைமார்செலுத்துபரிக்காலிற் பொடிபட்டெழுந்துமி
ருந்தவருநற்பனல்போற்கணுறுத்திபிவராலின்றுநமக் [ஞு
குளதாமிழுந்தோமென்றவன்வீழ்ந்தோட முடிக்குமிளசையிற்
முந்துங்கருத்தமுத்தின்றமுதமேதமுத்தங்கருகவே [சீர்
ரூண்டசமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வாமுத்தங்கருகவே. (க)

அரி=இந்திரன். தாரை=விழி.

கொத்துமலர்க்கான்வீசியண்டகூடத்துவரைநீண்டிடுகோக்
கொண்மூநிகரப்பொழிமதுவாற்குலவோராழித்தேருமதிற்
றத்துபரியுமலைகடவத்தகுவலவனுந்தானுநனை
தரவும்பலவீமொய்த்திடவுஞ்சகிக்கமுடியாதனுதினமுங்
கத்துங்கடலிலலைமுழுதுங்கழுவிமுழுகிப்பரிதிவரக்
காணுமிளைசைமாநகரைக்காக்குமமைச்சனேமடவார்
முத்தம்பதிக்குமுத்தநகைமுகிழ்வாய்முத்தந்தருகவே
மூண்டசமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வாமுத்தந்தருகவே. (௨)

வேறு.

மெல்லியரிடம்போர்புரிந்திடுமதன்றனிடம்வெஞ்சினம்
வளர்ந்துகணையாய், மேவுமலரிற்சிலபறித்துக்கொடுந்திறம்வி
ளைக்குமம்மைதொன்றையுந்தன், வல்லபுயமாலையாய்ப்புல்லியின்
புதவிபிடுமாறுநனிசெய்துமற்றை, வார்கணையைநீளணைபரப்
பிக்கரங்கமடமாதரையழைத்துமூலமே; னல்லகொடைகற்
றைபுனைந்ததராமும்பருகினன்குபலகோடிகரணம், நடத்திச்சு
கத்தினையளித்துத்திருந்தின்பநரலையுறு போதுமொருபொய்;
சொல்லியறியாதசெந்தமிழ்முதற்றுசெந்துவர்வாயின்முத்
தமருளே, துரைமார்கள்மெச்சிளைசைவளராண்டியப்பசெந்
துவர்வாயின்முத்தமருளே, (௩)

முத்தப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௫-க்குப்பாட்டு ௧௫,

௬-வது வருகைப்பருவம்.

தேனாறுபாயவளமுறுமருதமென்னுந்திறற்பெருங்காவலாளி, செம்பொனுலகுக்குமேலுஞ்செலவளர்த்திடுசெழுங்காவினோடெதிர்த்து; வானாறுகற்பமத்தேனால்வளர்ந்துவருவதுகண்டுசீறியந்த, மன்னவனெடுத்துவாள்வீசிக்குறைத்திடுதன்மானவெடிகொண்டவாளை; கோனாறுமைந்தருக்கொம்பைமுறித்துமிக்குவ்விலுறவீழ்த்திவந்து, கோடிதரமெதிர்நோக்குபெடையொடுகலந்துசெங்கோகனகமீதுதூங்கத்; தானாறுநாலிசைமுழக்கிளசை பூரவதரித்தபுகழோன்வருகவே, தாண்டுபரிதூண்டுதிறலாண்டியப்பேந்திரவுதாரமகவான்வருகவே. (௧)

வேறு.

விரியுமலையைமேலாக்கிமீறுமலையைக்கீழாக்கி, வீறுதணித்தகரமுனிவன்மிகப்பாரிகழுங்குறள்வடிவ; மொருவிடங்கமேனியொடுமுதித்தானெனவும்வாணிமட, முறுபெணுருநீத்தாண்மைகொடுமுதித்தானெனவும்புகழ்ந்துதினம்; நரர்கொண்டாடுஞ்சிவகாமிநாதகவிஞனொவழுதி, நாட்டிற்சிறந்தவளத்திளசைநகரிற்பிறந்தபெருந்தமிழா,கரணுங்கருத்தமுத்தின்றகனியேவருகவருகவே, காரார்கொடையாண்டியப்பவுபகாராவருகவருகவே. (௨)

தாராளமுங்கொண்டருள்புரியுதாராவருகதசரதசீ
தாராமணைப்போலுதித்தவவுதாராவருகதினதுமுக
தாராபதிகண்டலர்குவளைத்தாராவருகசுவிஞருக்கா
தாராவருகமணஞ்செயிருதாராவருகவுலுத்தர்கணுங்
காராவருகதிவ்யவலங்காராவருகவிளசையிற்சிங்
காராவருகதெவைப்புரிசங்காராவருகதீதிவிப
காராவருகவமைச்சினதிகாராவருகவருகவே
காரார்கொடையாண்டியப்பவுபகாராவருகவருகவே. . (௲)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.
ஆகப்பருவம் ௬-க்குப்பாட்டு ௬௬.

௭-வது அம்புலிப்பருவம்.

குணக்கடலுதிக்குமதியோனருந்தமிழ்தினங்கொள்பவன்று ரையருளோன், கூடியகலாநிதியனென்றனையுமோதலாற் கோவாந்தனக்குநிகரா; மணத்தவனெனக்கணியமைத்தன னதன்றியுன்மாட்டுறுநிலாக்கதிரையும், வருநினதுசிறுமை யொடுநீகலகமேசூழவந்துபயமேவுதலுமிக்; கணத்துறத்திரு வுளத்தெந்தையுணராமையுன்கண்ணுற்றயோகமேகாண்,கன கநாட்டும்புகழ்விதைத்திடவுழந்தநைமைகாணமேழித்துவசு ம்வின், அணைக்தரமெடுத்துயர்த்திடுமிளசையூரனுடனம்புலீ

யாடவாவே, அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வே ண்டியம்புலியாடவாவே. (க)

குணக்கடல்—கீழ்கடல், குணகரம். அருந்தமிழ் தினங்கொள்பவன்=அருந்துகின்ற அமுது இன்னங்கொள்பவன். அரியதமிழ்தினங்கொள்பவன். தாரையருளோன்=நட்சத்திரங்களையுள்ளவன், கண்ணருளுள்ளவன். நிலாக்கதிர்=நிலாவொளி, நில்லாக் கதிர். சிறுமை=சிறியகளங்கம். கலகம்=மலையிடம். பயம்=கடல் நீர்.

இராவோனெனத்திரிதியாதலாலுன்றனக்கேற்றனவளி க்கவலவோ, வின்றுநன்றன்போடழைத்தனனதுணராதெழி ற்றிருமுகத்தெதிரியாய்; வரலாலழைத்துநமையுந்தன்பியற் றியிடுவானெனன்றுவந்திலாய்நீ,வள்ளன்மைபெற்றவிவனுள்ள ன்மைதேர்கிலாய்மருவார்களென்றுகினையான் ; தருமிடத் தன்றியுங்கலைவாணனுமுனைத்தான்மிகமகிழ்ந்துதரவோார், தடையும்வாராதுனையழைத்தகரமேதருத்தானெனவிமைக் குமின்னம், அரகராதாமிதமெனுமிளசையூரனுடனம்புலியா டவாவே,அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வேண்டி யம்புலியாடவாவே. (உ)

வந்திலாயென்றிவனுனைச்சினந்திடுபோதெம்வள்ளலே நீகையாலும், வாயாலுமேககாலத்தழைத்திட்டதையிவண் சொந்தவாம்புன்மாதும், கந்தமுறுசெங்கமலமென்னவருபுதி

ரவோர்களெப்புணர்ச்சிமாறுங், காணவெளியாயுமறைவாயு நமையின்றழைக்கவுயானிவரிலெவள்பாற்; சிந்தனையுடன் சேர்வமென்றுதெளியாதுவந்திலனென்றுகோடிகோடி,செப் பியிதுகாறுமேதப்புவிக்கனமிளிச்சிறிது நீதாழ்க்கின்றே, அந்தரமடைந்திடுதிதிண்ணமிளைச்சுகளொடம்புலீயாடவா வே, அந்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுநிலுடன்வேண்டியம் புலீயாடவாவே. (௰)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௭-க்குப்பாட்டு ௨௨.

௮-வது சிற்றிற்பருவம்.

புதிதாவிருந்துசமைத்தனையன்பொடுவந்தழைக்கப்போ வமென்று, புந்தியினைந்தோமதற்குமுனம்போந்தாய்வலியமி கமகிழ்ந்தோய்; அதுநீயுணராதெஞ்சிறுவீடழிக்கமுயன்று யழிக்கினுநின், னருமைக்கருணைமாதாநீராட்டிச்சதங்கை சிலம்புதண்டை; பதுமக்கரத்தால்வனைந்திடுமின்பதத்திற்படி ந்தபுழுதியினைப், பணிந்துவிழிநீருகுத்தாட்டிப்பரிந்துகழுவு வோமலது; கறுவச்சினந்தியாதுசெயக்கடவோஞ்சிற்றில்சி தையேலே,காண்டீபனுநேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதை யேலே.

திருமால்வெங்கடேசுரெட்டசெல்லமகராசேந்திரனைத்,
தினையும்வணங்காரகமோவிச்சிறியேமிழைத்தசிறுவீடு;தருமா
மணிமேயமஃதிலேயேற்சாற்றுமவனெங்கற்பினகந்,தனைநேற்ற
ழிக்கப்பவனியெழுந்ததுபோலின்றுமுனதிடத்துப்; பெருவீ
தியில்யாம்புரிந்திடுகற்பினகந்தனையுமழித்திடற்குப், பெரிது
த்தரவுங்கொடுத்தனனோபெண்கட்கிரங்கிநீகூடக்; கருணைபு
ரியாதிருக்கிலெவர்காப்பார்சிற்றில்சிதையேலே, காண்டீபனு
நேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதையேலே. (௨)

இனியநேயமிகுதியினாலிங்குநினைக்கண்டெழுந்திருந்தோ,
மில்லேமதற்கெம்விளையாட்டினில்லையில்லையெனப்புரிதன்;
மனுநீதியதோவிதற்கோநின்வரவையெதிர்பார்த்திருந்தோஞ்
சொல், வரனார்தலையிலிருந்தபுனன்மடமான்றலையிலிருந்தம
லர்ப்; பணியின்பகைவன்மனைதலையிற்பதிவாயிருந்தவோரிர
ண்டு, பாவையருஞ்சூழ்மேவியிருபகுதிப்பொருளுமிகுதியு
றக்;கனிவாய்வளர்க்குமிளசையலங்காராசிற்றில்சிதையேலே
காண்டீபனுநேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதையேலே.(௩)

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௮-க்குப்பாட்டு ௨௫,

௯-வது சிறுபறைப்பருவம்.

தெண்டிரைமுழங்குவதெனத்தமிழ்ச்சங்கந்திரண்டுகலி கொடுமுழக்கச், சிங்கமன்முழங்குவதெனச்செயச்சங்கஞ்செ ழித்துவீறெடுமுழக்கக்; கொண்டல்கண்முழங்குவதெனப் பெணின்சங்கங்குனித்துவாழ்த்தொலிமுழக்கக், குலவுமணி மும்முரசுமதிர்பெறமுழக்கியிடுகோலமுறுமிளசைநகர் வாழ்; வண்டிசைமுழக்கவருதண்குவளைமார்பனேவண்புகழ்முழக்கு மதுலா,வார்கழல்முழக்குபதபங்கயவரோதயாவலமேருமெலி வேறமுன்; செண்டொடுமுழக்குதல்செயாண்டியப்பேந்த்ர முகில்சிறுபறைமுழக்கியருளே, திங்களொடுதங்கிவருகங்கை குலதுங்கதரசிறுபறைமுழக்கியருளே. (௧)

ஓராயிரம்படப்பாந்தளினுறங்கியிடுமூர்த்தியைநடாத்துமே கற், குற்றதேர்சுற்றுதிருவாடையையெடுத்துண்டுமிழ்ந்தமு னிவாழுமலைமே; னேராயெழுந்துவடதிக்கோடிரதமேறிநீள் கதிர்க்கவிகையதனை, நிக்கவுமலர்ச்சோலையுட்கவிகையாலுற நெருக்கிப்பிடித்துமுன்று; ளோரானகுருதேவிதன்னைப்புணர் ந்தபவமிங்ஙனமடித்ததெனவே, யிருக்கிப்பிழிந்தமுதெடுத்து மந்திக்குமுதலீந்துண்டுகூடிமகிழ்கூர்; சீராருமிளசைநகரா ண்டியப்பேந்த்ரமுகில்சிறுபறைமுழக்கியருளே, திங்களொடு தங்கிவருகங்கைகுலதுங்கதரசிறுபறைமுழக்கியருளே. (௨)

இங்கிதமாறா இங்கிதமாறா எங்கணுமானவனே
இன்பசுபாலா இன்பசுபாலா எங்கணுமானவனே
சங்கமதுரையே சங்கமதுரையே தருமதுரந்தரனே
தந்திரனேயா தந்திரனேயா தருமதுரந்தரனே
அங்கவித்தாரா வங்கவித்தாரா அண்டலரையேபொருவாய்
அமைச்சதிகாரா வமைச்சதிகாரா அண்டலரையேபொருவாய்
கொங்குறுதிண்புயபாண்டியபேந்திர கொட்டுகசிறுபறையே
கொட்டமிடும்பரிகட்டிநடத்துவ கொட்டுகசிறுபறையே. (௩)

இங்கிதமாறா இங்கிதமாறா = இவண் இதம்மாறாத சந்தோஷத்தையுடைய பாண்டியனே. எங்கணுமானவனே = எவ்விடத்தும் பெருமை பெற்றவனே. இன்பசுபாலா இன்பசுபாலா = இனியபசுக்களைக் காப்பவனே, இன்பத்தைத்தரும் நற்குமாரனே. எங்கணுமானவனே = எமது கண்ணையும் ஒத்தவனே. சங்கமதுரையே சங்கமதுரையே = (தமிழ்ச்) சங்கமிருந்த மதுரையையேசேர்ந்த தலைவனே. தருமதுரந்தரனே = தருமரக்ஷகனே. தந்திரனேயா தந்திரனேயா = வஞ்சம்பொருந்தாத நூல்களிடத்து அன்புற்றவனே. தருமதுரந்தரனே = கற்பதருவின் இனிமைக்கொப்புற்றவனே. அங்கவித்தாரா = சேனைகளின் பெருக்கமுடையாய். அம்கவித்தாரா = அழகிய பாமாலையுடையாய். அண்டலரையே பொருவாய் = பகைவர்களைச் சமர்செய்பவனே. அமைச்சதிகாரா = மந்திரியுத்யோக முடையாய். அமைச்சதிக்ஆரா = அமைத்த திகாந்தங்களிலிருந்து (திறையாக

வருகின்ற) முத்துமாலைகளையுடையாய். அண்டர் ஐயே பொரு வாய்—தேவர்களரசனை இந்திரனையொத்தவா. எ. று.

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௯-க்குப்பாட்டு உ௮.

௰-வது சிறுதேர்ப்பருவம்.

வாரிதி முகட்டிடை யெழுந்திருள் குடிக்கொளிரு வா ன்பரிதி வரவுமவனை, மணிமகுட ரும்மெங்கள் வேள்குமா ரெட்டதுரை மகிபனது தேரினெதிராய்; ஆரிவனொ ராழிரது மேறிவர லென்றுசின மாகித் துரக்கழைகளால், அங்கமுழு வதுமிரத் தங்கொப்பு ளிக்கவுமெ யலமந்து சேந்துவென் றித்;தாரியலும் வாசிரத முருளப்பு ரண்டுவலி தாங்கமுடி யாதுபுனலிற், றங்கவு நினைந்துவரி மூழ்கிட வடித்துநித் தமுமுடிக் கிளைசை நகர்வாழ்; சீரியலு முக்யமந் திரியாண்டி யப்பமுகில் சிறுதேரு ருட்டியருளே, திருநா விரட்டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

விரதமார்க் கண்டனுங் கண்டதிச யித்தற வியந்துதுதி கூறுமாறு,மேதினியி லாகம விதிப்படி நடந்திடு விவேகமணி யாகவருமென்; சரதசண் முகபதிபி ஞெனை வுதிக்கெ

வர் தமக்குமுன் ஞேனுமான, சராசரஞ் சிதசுருணா சமுகசோ லாகலவி தரணாகர கபலதருணா; வரதசுக மதுரவச ஞமிர்தகிர் பாகரகு வலயபரி பாலதிலக, பகிபசற் சனதுரங் கய வினைசய கெப்பீர மங்கள விலாசகுலவச்; சிரதர வலங்கிருத புகழாண்டி யப்பமுகில் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருநாவிரட் டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

சந்தமுறு செகவீர ராமக் குமாரெட்ட கனதுரையும் வாழமகிமைத், தானுப திப்பெருமை பெறுநீயும் வாழநீ தான்பெறும கானும்வாழ; வந்தவனை நின்றமரும் வாழநின் பெருநிதியும் வாழநின் கொடையும்வாழ, வாய்ந்தமீ னாட்சி சுந் தரமெனுநின் மருமானும் வாழவவ னேருமதாரச்; சுந் தரமி குந்தமிழும் வாழநின் னேயக் குலங்கவரு வோரும வாழத், துதிபெறுநின் னிளசைநக ரமும்வாழ நம்மையுந் தொண்டுகொளும் வேலர்கருணைச்; செந்திருவும் வாழவளர் புகழாண்டி யப்பமுகில் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருநா விரட் டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே. (௱)

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் 10-க்குச் செய்யுள் ௱௧,

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

உ

குமரன் துணை.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

உதாரசோதனைமஞ்சரி.

காப்பு.

நாதனைப்போற் றாண்டியப்ப நம்பதிமேன் மிக்ககொடைச்
சோதனைப்பா மஞ்சரியுஞ் சொல்லிடவே—சீதவொளி
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்புறாதே வீன்றமத்த
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்பு.

நூல்.

கங்கையணிசடைப்பெருமான் கண்மணியென்பதுதேற் றக்கண்ணிற்றோன்றிச், செங்கையணிபெறப்பனிருதொகை யாக்கொண்டின்னமுமோர்தினையுந்தாழாக், கொங்கையணி மலையபலைகொடுத்தசுவைப்பாலையவாக்கொண்டுண்டென் று ஞ், சங்கையணியவர்க்கொழித்தெனிருதயத்திலிருந்தருளுந் தனிப்பெம்மானை. (க)

பொருந்தாகமறக்கொடிக்குப்பகிர்ந்தவனை வென்றமதன் புகழ்ச்சீராம்பல், முருந்தாகமறத்திவிளையாடுசெவியளையா வென்மோகமான்செய், விருந்தாகமறக்கமுடியாததினைமாவ ருளவிரைந்துவாங்கிப், பெருந்தாகமறக்கனிவாயுறக்கனிவா யருந்தவந்தபிரியத்தானை. (உ)

மயங்கடம்பமாதிபுரிமாதரையவாவிநிதிவமுங்கிப்பூம்ப ங், கயங்கடம்பமாருமதிக்கடவுள்வணக்கஞ்செய்முலைக்கயங் கட்கிந்தப்,புயங்கடம்பமாகவுஞ்செய்புல்லறிவுளென்றவறம் பொறுத்தாண்டேமித், தியங்கடம்பமாலிகைசேர்த்தியதிருத் தோளிலங்கவருஞ்செவ்வியானை. (௩)

பத்துருக்கந்தனைப்பொருந்திப்பாவியெனச்செனித்திலங் கைப்பதிவாழ்ந்தோன்மார், பத்துருக்கந்தனைத்துமுனைல்லா கவுஞ்செய்மான்மருகப்பரனைத்தந்தெஞ்,சத்துருக்கந்தனையரி டந்தனிலுமுருமுழுக்கொடும்பாதகரைக்கொல்லுஞ்,சத்துரு க்கந்தனையாறுதலையானைமலைமகண்மதலையானை. (௪)

மன்மகவானவுணர்துயர்மாற்றியபேருதவியின்கைமாறு வாழைச், சென்மகவானிலங்குசசிச்சேயிழையோடெழுந்து வந்துசீராஞ்செல்வத், தன்மகவானதையுதவமணந்தானையிக ழ்ந்தவர்முன்சனியென்றேறுது, வன்மகவானூட்புகுந்துவருவ துபோனடத்திவருமயிலினானை. (௫)

தருவானையளித்துவரந்தருவானைக்குறப்பெண்ணொடுந்த ழைக்குந்தெய்வ, மருவானைமகளையன்றிமருவானைஞானமுழு

வதும்பிப்பாவி, கருவானையாதுறப்பகருவானையூருபுயங்களி லுற்றுடி, ஒருவானையூர்வானை ஒருவாமலுலவாமலுலவுவானை.

அடிக்கவரங்குன்றனையுறுகண்முலைவயிற்றரொடுமமரர் தம்மை, நடுக்கவரங்குன்றனையெனச்சூழ்ந்துவரச்செயபிரா ணியென்பாற், படுக்கவரங்குன்றனையதிபவெனப்புரிசூரன் படச்செய்தானைக், கொடுக்கவரங்குன்றனைக்கோதில்பரங்கு ன்றனைக்குணக்குன்றனை. (எ)

இருதயவாரிசமலரிலிருத்தியநாதினமுமதியென்றேனு ங்க, திருதயவாரிதிநிகரன்பூற்றெடுக்குங்கவிமாலைதிகழச்சூட் டிக், கருதயவாரினியதானைகடவுளினியலதெனவுங்கனிந்த ஞேன்பால், வருதயவாரிகபாரத்துவாழ்க்கைவளர்ந்தேறிநனி மகிழுவோனே. (அ)

திருந்தடங்காப்பேரிகையித்திருநகரின்முழக்குகலாற்றி னமுஞ்செங்கேன், விருந்தடங்காப்பயங்கொடருந்தாதூரும் பெனவதற்குமிகுமன்போடு, பொருந்தடங்காட்டானைமுலை ப்பூமகளுவினன்செவியைப்போக்கிச்செய்யப் பெருந்தடங் காக்களின்மதுவண்டுறுமிளைசையவதரித்தபெருமையோனே

காத்தகுலாபக்கனியாவருக்குமருடென்மலைச்சிகரத்தி ன்மேலங், காத்தகுலாவெனமூடிமேய்புயலைவழுதிசிறைக்க ளிடவேசோ, காத்தகுலாவைந்தருவோன்கனிவாலேபுனை

கொடுத்தக்கணமேயக்கார், காத்தகுலாதிபனெனவேவுலகமெ
லாமேத்திடுசீர்க்கனமுள்ளோனே. (௧௦)

செவித்துவருநிகராதசெவ்விதழார்க்கங்கசன்யாசிப்போ
ர்க்கம்பொன், குவித்துவருநீக்கிவரையாதுபொழிபுயலெனக்
குக்குயப்பாலூட்டித், தவித்துவருந்தலைத்தவிர்க்குந்தாயை
யளித்தவனெனவுந்தரணிமீதுற், பவித்துவருங்கருத்தமுத்
துப்பாவலன் பாற்சண்முகன்பின்பாவுற்றோனே. (௧௧)

வன்னகவிராயவிதழ்வாணிசதுருவெடுத்துவரைசெயா
ணி, முன்னகவிராயசஞ்செய்திடவரினுந்தோலாதமுதமேயெ
ன்னுஞ், சொன்னகவிராயகவிசொலியவதானம்புரிவித்துவா
ன்கடெய்வ, மன்னகவிராயநெல்லையப்பமகராஜனனேயங்
கொண்டோனே. (௧௨)

அரவசனம்புரிதேரையாகவறுமையிலுழலுமவரைத்தா
ளுத், தரவசனன்குறைதனதனைக்கவுநோக்குங்கருணைத்தடங்
கண்ணா, வரவசனன்புறுமடியார்மலரடியையமறவாதமனத்த
னேம, துரவசனங்கடவினமுதுங்கசக்கவந்திடுசெந்துவர்வா
யோனே. (௧௩)

இலகடிதமுடியணியாதெதிர்த்தவரினுடலினிடையெழு
ம்பேய்நாயின், வலகடிதங்கிடச்செயவில்வளைக்குமிருபுயத்
தானேமருமானேபொய், யலகடிதங்கனுப்புவனிவேண்டுவெ

கேள்வருந்தேலென்றனியேனுக்குப், பலகடிதமருமையிகப் பாராட்டியெழுதியகைப்பதுமத்தானே. (கச)

கருநாணையேற்றிமலர்க்கணைதொடுத்துமாரன்மயக்கஞ் செய்மாதர், பெருநாணைவளையலொடும்பின்விடுத்துத்தொடுத்துணைநாம்பிரியானானே, திருநாணைவுறப்பிரிநாள்வெறுநாளேயாமதற்கெஞ்சிந்தையேக, வருநாணையெனமொழிந்துவரதிதமும்புரிபெரியவனைப்புள்ளோனே. (கரு)

சரசமதனாற்புளகாங்கிதமுறவேபுரியுமடந்தையர்தங்கொங்
யரசமதனைகவினையாடிடுவச்சிரமார்பாவலனியாள்வத் [கை
திரசமதனைகரதுபோரரஞ்சிதசுதணைசெழித்தமாயோ
கரசமதனைகருணைகரசுமுகாதுரந்தரசிங்காரமாலை. (கசு)

*பெருகுசிதம்பரவியவாபெருந்தருமபுரந்தானேபெலமாயூர, வருபல்லைநீர்வளைமருங்குற்றாலபராவோதுறைசைவலவிலோதர், இருகுடந்தைவருசீரங்கமுளாயென்மாமதுரையேவந்தோர்க்குத், தருவிபரங்குன்றானேசெந்திநகரனையனை யதமிழ்வல்லோனே. (கஎ)

மருங்கந்தப்பாதமிலாமாசுணைநேராமெனும்பூமகளிர்பார்வைப், பிருங்கந்தப்பாதுணைப்போழகூருந்திருமுகச்சப்பிரம

---

*. சிதம்பரம் தருமபுரம் மாயூரம் குற்றாலம் துறைசை குடந்தை சீரங்கம் மதுரை பரங்குன்றம் செந்திநகர் என்னும் பத்து ஊர்ப்பெயர்தொனிக்கக்கூறியது.

மகாமகோபாத்தியாய

பூமா, அருங்கந்தப்பா கனையகவிதைதொழிந்திடுமணிமேயரு
மையாயா, வருங்கந்தப்பாவெனவுமொருபெயரிட்டழைக்கி
ன்றவரிசையோனே. (க௮)

கரவிசையாவரவிசையாகனகமதாகனகமதாகணிசைதபோ
க, கரதமனைவிரதமனுசுகமாராசுகமாரா துவாந்தமெல்லாம்
பருதுணையாவொருதுணையாபரவமராபரவமராப திகாக்குஞ்
சேய்க், குருவினவாமருவினவா குலவரையா குலவரையா குங்
கோளாமேன. (க௯)

காண்டியப்பராகவனமெழும்படிவெல்பரிதுலாதனத்
திற்சந்த, வேண்டியப்பராகவனசவடிபர்நாடகசமுகாவிலங்
குங்கூடற், பாண்டியப்பராகவன்பாலடையாதகற்றியகற்ப
கவுதார, ஆண்டியப்பராகவனேந்திரகோலாகலவொய்யார
கோனே. (௨0)

ஒருவருடமாகக்பால்வந்திலேயெனக்கடிதபுரியேற்
கிந்து, ஒருவருடனனுப்பிவினவினதாற்கேளேனுமுஞ்சொல்
வன்பூங்காலைத், திருவருடவாரியிணித்திரைபுரியாயனும்புக
ழத்தினதின்போலத், தருவருடங்கினவரெவரெனவிதுநாள்
மட்டிலுஞ்சோதனைசெய்தேனல். (௨.க)

சோதனையான்புரிந்ததையுஞ்சொல்லுவன்கேள்முதலி
லொருசமேதக்கொம்பு, நாதனையாருந்துதிக்கைபெற்றவனை
ன்பாரெனவேநான்போய்ப்பார்க்கச், சாதனையாய்வண்டருக்

கேதான்றருமந்தானமுறுதாரத்தனுஞன், ஏதனையானிடம்
பயமென்றிருதயங்கொண்டானைமனமெண்ணினேனே. ()

அவனையுமோர்பார்வையிலேதீயனெனமதித்துவிட்டேனப்பாலந்தச், சிவன்மனைவியனைநோக்கியொருத்தியறக்கொடியாளோர்தெரிவையென்றாங், கவலையுடனேசடைவாயிருக்குமிகுவம்பியெனக்கண்டேனுக்ரன், தவமிகுதியாகமதைத்கெடுப்பதற்கேவருவனெனத்தான்கண்டேனே. (உகூ)

பின்புமவன்மனைவிகொடுஞ்சூரியெனத்தெரிந்துவிட்டேன்பெருமைச்செவ்வேள், என்பவனுங்கனகமுளானென்னினுமூரசத்தனென்றேயியம்பப்பெற்றான், இன்பமுறுமவன்மனைவியரிலொருத்திவழுவைவளர்த்திட்டேவ வந்தாள், வன்புசெயுமொருத்திகடுங்குறத்தியெனத்தெளிந்துகொண்டேன் மனத்திற்றானே. (உச)

அரிமுழுக்கமடமாகிக்கடனனுகித்தாங்கினானவனில்லாரில், ஒருபெண்ணுன்றுஞ்செய்யாள்மற்றொருத்திசென்மதரித்திரியென்றுற்றாய்ந்தேன், பிரமனனுவியானன்னமுமெடுப்பானவன்மனைதம்பியரைநோக்கித், திருநாமங்களவாணியின்னமுமேவஞ்சனெனத்தெரிந்திட்டேனே. (உரு)

இரதியையமதனையனுபவிப்பவளென்றோர்ந்தனன்பின்னிலங்குமிந்திரன், தருவனெனச்சொலினுமிடிக்கொடியவ

வன்மனைவிசயந்தனையேபெற்றனன், கரியமருந்தருந்தியொருகாசு
மிலாதிருப்பன்வடக்கிருப்பன்றன்னே, சரையுமனைதொறுமி
ரக்கப்பார்த்திருப்பானென் றுணர்ந்தேன் றரணிமீதே. (௨௫)

வேறு.

ஐந்தருவினைமுங்கற்பமென் றுரைப்பதல்லதுவாசியா
தென்றும், இந்தவான்றேனுவெனுமருளாவென்றிசைத்திட
வருமிருநிதியோர், அந்தகன்பாலேயமைந்தனபுயனுமனுதின
மின்னலேங்காட்டும், சந்திரனிரவுகொண்டவனரியாசகமுறப்
பகலெனுறுந்திரிவான். (௨௬)

வஞ்சிநாட்டரசோசேரலன்மிகுந்தவளமுறுபொன்னி
நாட்டரசோ, மிஞ்சியகொடியபுலியனென்னுளும் விளங்கு
செந்தமிழ்நாட்டரசோ, அஞ்சுதலைமையாக்கைதவனெனவு
மங்கையினெல்லிபோலுணர்ந்தேன், மஞ்சுறுநினைநேர்பவரொ
வருப்புதுவரினுமின்றிதுநிசமம்மா. (௨௭)

உனதிகாரப்பெயரினைக்கதிரோனுதவியமகன்பெறுபல
னுற், றினங்கொடுங்காளுளிகையுமுதவிக்கிகழ்ந்திடுசீர்த்தி
பெற்றனனீ, தனதிருகரத்தாலெடுத்தெடுத்தெவர்க்குந்தனத்
தினைவெறுத்திடக்கொடுத்து, மனமகிழ்வதினால்வெறுக்கை
யென்றொருபேர்வழங்கினர்பொன்னிலுக்கம்மா. (௨௮)

பணியெமக்கெதுசொல்லண்ணலேயென்னப்பரவிநின்
றேற்றவர்தமக்கும், அணிபினைவிரும்பிவினவினரெனப்பூண

ளவிலாதனகொடுத்திடுவாய், கனியுறப்பின்னுஞ்செலவிடை
தருவாய்கருணையங்கண்ணனேயென்னில், றனிவுடனிடபங்
கேட்டனனெனவேதோன்றியங்கவையுமீந்திடுவாய். (௨0)

வேறு,

நினதுபெருங்கொடைப்புகழையனந்தனொராயிரநாவா
னிகழ்த்தினனு,மனதிலொருசிறிதுமுடியாதஃதிங்கெவரிடத்
திலமையுமம்மா, வெனதுபெருமடமையினற்சோதனைசெய்
திடப்புகுந்தேனிளைசராசர், மனமகிழ்மதியூகியெனதா
பப்பனெனும்வரிசைமாலே. (௨௧)

உதாரசோதனைமஞ்சரி

முற்றிற்று.

விசித்திர எழுத்தலங்காரம்.

துகவா
துலவு
துவிகை

ஏர்செய் தகவாகுலவுதுவிகையெனுமூன்றெழுத்தேற்ற
மொழிமூன்றிலினைமார், இங்குவெறியாடலைவிரும்பிடில்வி
லக்கறுதலையந்தமொழி கூறிபிடுவான், இன்றாகிவந்திடிலடுத்த
மொழிகூறியிறிட்டமொழி கூறிபிடுவான், இதுவன்றிமுன்
சொன்னசொற்கள்நடுவுற்றதையெனக்கருள்வையென் னவ
திலே; சேர்நடுவிலாததாற்பாடுவாணியதுஞ்சேர்த்தகனை
மாலைமாற்றுச், செய்வதனியாயமதில்முதலிலாததுமெனெகே
ர்ந்திலேனினாக்கல், செய்யிஃதுநிற்கமுன்சொன்னமொழி
மூன்றிலுஞ்சேர்கடையெழுத்தையேவித், தென்றல்வரின்மு
தலெழுத்தின்பேரொருங்குசைத்திடுவழிகளோடிவருவான்;
வார்செய்நடுவில்லாதமுன்மொழியினுசைபலவாறுபுரிகுழ
லிதனிலும், வாய்விட்டிரங்கிமேல்விதமாந்துவாமொழிவருக்
குமலருக்குமஞ்சி, மற்றுமப்படியானகடைமொழிகள்தேடி
யேமறைவாயிருப்பமென்றே, மய்யலொடுதிரிகிறுளெனதரு
மையானமகள்வந்துசுகலீலைபுரிவாய்; கார்செய்கொடையுங்
கடையதாகக்கொடுத்துவருகர்னமகிபாலபூமா, கல்விக்குணதி
பதிசெல்லச்சுவாமிமகிழ்கருணைப்ரவாகமகிபா, கருத்தினி
லினித்திடுதமிழ்க்கவிவிரிக்குங்கருத்தமுத்தேந்த்ரனீன்ற,
காண்டிபாபாண்டியாதாண்டபரிதூண்டியிடெனவாண்டியப்ப
மணியே.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

தனிக்கவிகள்

வணக்கா வியப்ப கமடமின்றள் வருந்த வருந்தா
தெழுகணையைக், கணக்கா வியம்ப முடியாமற் காமன் சாடத்
திணுந்தொடுத்துக், குணக்கா வியம்ப திரும்பேரிக் குழலும்
விரும்பி யணைராமா, யணக்கா வியம்ப கருங்கம்ப ளனவாண்
டியப்ப மாமணியே. (க)

கரும்பா கரும்பா வெனும்விழிக்கைத் தோகைக்
கேகைத் தாயருந்தக், கரும்பா கரும்பா லமுதினுங்க சக்குஞ்
சக்குஞ் சுழலுமொரு, அரும்பா கரும்பா சுகனுமெதிர்த்
துவந்தா ளிரங்கா யுனதுமனம், இரும்பா கரும்பா றையா
சொல் லெனதாண் டியப்ப மாமணியே. (உ)

பொலங்கா திலங்காத் திரங்குழலற் புதகா சிபலை
முலைக்குரல்கோ, கிலங்கா திலங்கா நின்றவலை ஒளிவா யுறையா
யிளையெவர்க்கும், கலங்கா திலங்கா முறத்தனியே கட்டு

யிருத்தி யணையரக்கர், குலங்கா திலங்கா புரியைவென்ற
துரையாண் டியப்ப மாமணியே. (௩)

கிருக்கு மருக்கப் பெறுகனகச் சிறியோ ரெனவே
பொருமிதங்கொண், டிருக்கு மருக்கச் சறுபுலையி னிறுமாப்
பகலும் படிசெயவோர், கருக்கு மருக்கப் பாதரவுங் கனி
வாய் வருவாய் கடம்பணிப, வருக்கு மருக்கத் தாமருக்கும்
வணங்காண் டியப்ப மாமணியே, (௪)

தந்தந் தந்த மென்றுபர தமுஞ்செய் தறியாள் பிறும்
பல்கனி, தந்தந் தந்த மென்றுகசந் தனவென் றுமிழ்ந்தாள்
மயலலைமி, தந்தந் தந்த மென்றுகிலுந் தரியா தெறிவாள்
குறிநிர, தந்தந் தந்த மென்றுரைச்சி தழுவாண் டியப்ப
மாமணியே. (௫)

வினையா பாரி பலருனையே விரும்பி வருந்தி யிட
வேசி, மனையா பாரி யெனத்தனத்தை வழங்கித் திரிவா
யீதவர்வஞ், சனையா பாரி னீதியதா தழைக்கும் புகழா வெது
சொலுவாய், எனையா பாரி சாதகரு வினையாண் டியப்ப
மாமணியே, (௬)

அடிக்க வடிக்கக் கரமேந்து மவர்த மாவி யனற்புழு
வாத், துடிக்க வடிக்கப் பணத்தினவி சுவரு முளரோ
வுனையழைக்கும், படிக்க வடிக்கத் தனைக்குமெமைப் பரிந்து
விடுத்தாள் வருவைகரும், பொடிக்க வடிக்கப் பெறுரசப்பா
வுரையுாண் டியப்ப மாமணியே, (௭)

கும்பஞ் சங்கங் கொடும்பகையாங் குயமா மிடற்று மாதைமதன், அம்பஞ் சங்கங் கொடுங்கமுடுக் காது திரும்பா தருள்புரிவாய், கம்பஞ் சங்கங் கொடுஞ்சுமக்குங் கனமா ளிகையும் பொனுங்கவிஞர், தம்பஞ் சங்கங் கொடும்பறக்கத் தருவாண் டியப்ப மாமணியே. (அ)

விரகம் பிடிக்கும் படிதொடுத்து மிகச்சஞ் சலமே செயப்பொருவேள், துரகம் பிடிக்கு மரிக்கங்கந் தோவந் தோவந் தருதாரீ, உரகம் பிடிக்குங் கொடியன்முத லோர்கள் மயங்க வேதரளா, கரகம் பிடிக்கு நேர்முழக்குங் கன வாண் டியப்ப மாமணியே. (௯)

மெலிய வலியத் தரும்புழுகும் விரும்பா ளரும்பா லூட்டுமொரு, சலிய வலியத் தருங்கடனஞ் சாயுண் டுமிழ் வாள் மதனேவால், புலிய வலியத் தருஞ்சகிக்கப் போமோ விவளை யணைகவிக்கு, வலிய வலியத் தருந்தருவாய் வழங் காண் டியப்ப மாமணியே. (௰)

சிறிது விசனமுற்றபோது சொல்லிய கவி.

கோபமொடுங் காதவிதங் கொண்டனையேல் யானுமனத்
தாபமொடுங் காதவழி தாண்டிடுவேன்—பாபமிணங்
காதமிசை பெற்றிடுநீ கண்டறிவாய் தாமதியேன்
நீதமிசை யாண்டியப்ப னே. (௧௧)

வெழுந் தினந்தத்து வெங்கைதருந் தோலணிவர்
வழுந்தி னந்தத்து வேழினைத—ஆழ்முழக்
கொண்டியப்ப நாமலைகேர் கொல்புலிசே மாதினைசே
ஆண்டியப்ப நாமலைமே நா. (கஉ)

கதவுக்குங் கற்றானுக்குஞ் சிலேடை.

திக்கதிறப் பாக்கலையு மேவி யடைக்கலுற் றாத்
தக்கநிலை யோடிருப்புச் சார்தலினால்—இக்கு
வதவுந் தருவென் றரையாண்டி யப்ப
கதவுங்கற் றானுநிகர் தான். (கங)

என்றனக்கு மாதலனீ யென்பதுபோல் நாயேனும்
உன்றனக்கு மாதலனா யுற்றிருக்கும்—நன்றுமுறை
கொண்டிருந்தோ மாதலினீ கூர்ந்தவரா யாசித்தேன்
தண்டமிழ்க்கந் தப்பபுவி தா. (கச)

அகத்தியினி லெட்டை யகற்றினதி னோடு
சகத்திலொன் றற்றதுநேர் சாற்றம்—பகத்திநடு
இல்லாத முல்லையிசை யின்னிளசை யாண்டியப்ப
வல்லாளா வந்தனைது வாய். (கரு)

திருநெல்வேலியிலிருந்து பாங்கிரிக்குச் செல்லும்போது
எழுதிய கவிகள்.

வானகத்தா ருஞ்சிகர வன்கயிலை பேர்த்தவனைக்
கானகத்தா னைத்தசிவன் கண்ணுநிக்த—மானவைவேற்

கந்தரது லாம்பவனி கண்டுபணி யாண்டியப்ப
கந்தரது லாம்பரவா கா. (கசு)

சிலசங் கதிசுருக்கிச் செப்புவன்கே ளொன்றும்
நலசங் கதிவிருப்பி னார்க்கும்—பலநலஞ்செய்
யுந்திருப்ப ரங்கிரியா ழரினுக்கிக் கார்த்திகைநாள்
வந்திருப்ப ரங்கமெனு மால். (கஎ)

மருமானை யேத்திமுக மாநகர்க்குச் செல்வேன்
வருமானை போலவுமே மார்பி—லிருவாரந்
தாக்கவந்த வாயுவெனச் சாற்றுமொரு பேர்படைத்த
சீக்கவந்த னக்குளிருந் தேன். (கஅ)

ஆனதிறை வீதுவரை யங்கிருந்தே னென்னினுநின்
மேனதிறை டிப்புனைவர் வேளியமர்—வானை
மதிப்பருவத் தின்வரைக்கும் வண்டமிழ்சொற் றேன்கார்
மதிப்பருவ மிக்கவரு வாய். (ககூ)

நின்கடிதங் கண்டுமிந்த நேரம்வரை யைந்தருவின்
மன்கடிதங் கம்பரனோர் நாட்டுநினக்—கன்பொடெழு
தாதிருந்த வம்பனுக்கோர் தாள்முகவூர்க் கியெனகத்
தேதிருந்த வாழுமர சே. (உ0)

வெறிவிலக்கு வெண்பா.

காலைநடுக் கொண்டகலைக் காரிகையே கேளிரண்டு
காலில்விட்ட தாமிமைக்குக் கண்டனமென்—காலைவிரி

யாக்குவளை நோக்கினளை யாண்டியப்ப பூபதிபா
லாக்குவளை நோக்கி னதை. (உக)

இதுவுமது.

அங்கசனு லஞ்சரிவை யாயினுமே வாடுவணீ
அங்கசனு லஞ்சரிவை யாயினுமே—எங்களனே
கம்பனைவா மெல்லுமன்றிக் காரிகையே யாண்டியப்ப
கம்பனைவா வென்றிடுமோ காண். (உஉ)

இதுவுமது.

சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் றங்கிளசை மன்பகையைச்
சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் சார்கிறத்தால்—இங்கிவளுக்
கென்பயனு மென்பயனு வேறலன்றி யாண்டியப்ப
மன்பயனு டப்புரியம் மா. (உ௩)

இதுவுமது.

தாண்டியமட் டும்பரிசூழ் தண்ணிளசைக் கண்கவிக்கு
வேண்டியமட் டும்பரிசில் மேவியருள்—ஆண்டியப்பன்
தோட்டங்கை வைத்திடவோ தூங்குயிலாட் கன்னைபுதுக்
காட்டை வெட்டி விட்டதிலென் காண். (உச)

ஷை கடை தலைப்பூட்டு.

இன்பங் கிடைக்குமனை யேயாண்டி யப்பமன்னற்
முன்பங் கிடைக்குவந்த துங்தெரிவாய்—பின்பலனுக்

கில்லாக் கமடமதி யேந்திழையே யாகார
மில்லாக் கமடமதி லென். (உரு)

நற்றுயிரங்கல்.

வல்லிக்க னுப்புமுலை மாதுகொளச் சந்துசொலும்
செல்லிக்க னுப்புமுலை வந்நீரும்—கல்லிக்கி
ஆண்டியப்ப னுக்குவகை யாமவற்காங் கர்வமிலே
சாண்டியப்ப வப்புவிமீ தாம். (உசு)

தொனிப்பாடித் திரிகையெனச் சுழன்றுகய வரைத்துதித்துத் துயர்கொண் டார்க்கும், இனிப்பாடித் திரிவதிலை யெனப்பிரமா ணமுஞ்சொலுதற் கெனும்போ தென்முன், தனிப்பாடித் திரிகளைச்சேர்க் தவன்போல்வந்தனைமறக்கத் தந்தான் கூறைச், சனிப்பாடித் திரிப்பால்முன் இலங்கை வென்ற வாண்டியப்ப தருவன் ஞேனே. (உஎ)

கருங்கனவி நிகருமுலை விழியர்புக ழாண்டியப்ப காமன் போல்மு, திருங்கனவி யாழனெனத் தேர்மதியு மாதயவுந் திருவும் வாணர்க், கொருங்கனவி டாய்தவிர வூட்டுபிரக் கமுமழகு முற்றி லாரை, வருங்கனவி லேனுநினைத் திடமாட்டே னினைக்கில்வரும் வாந்தி தானே. (உஅ)

சிவகாசியிலிருந்து பந்தற்கால் வேண்டுமென்று வரைந்தமைக்குப் பதில்வாராமைபற்றி வதனபுரத்திலிருந்து எழுதிய கவி.

உலகாளும் வேந்தரெலாம் புகழிளசை யாண்டியப்ப வுசித ராஜ, திலகாநீ யனுப்புவதும் பலகாலே யானதினூற்

சிறிய நாளும், பலகாலுங் கேட்டலுக்க வேண்டுமென நினை த்திருந்த பண்போ வன்றி, இலகாநின் றிடவனுப்பி யென க்கெழுத மறந்தனையோ வியம்பு வாயே. (உகூ)

என்கூட வளையுயிரா விசைந்ததென்ற ராவணனை யெரித்த கற்புப், பொன்கூட வளைபுனைந்த புனிதனிக ராண் டியப்பா புகழ்நின் வீட்டின், முன்கூட வளையின்மறந் திருந்த குடை கொணர்ந்திலையேல் முனிந்து நின்பால், நன்கூட வளையொடுபா லுண்டுபல மாவருவ னுனுந் தானே. (௩௦)

திருநெல்வேலியிலிருந்து எழுதிய கவி.

பெரும்பார்க்கு வள்ளலெனும் பிரபலனே யாண்டி யப்பபிரபு தன்பாற், சுரும்பார்க்குங் குழற்கொடியே சுகித்து நிதம் வாழ்ந்திருப்பாய் சுகமே கொள்வாய், கரும்பார்க்கு மேயினிக்குங் கனகமுனைக் குந்தருவான் கனியே தன்னை, விரும்பார்க்கு மிரங்கியருள் வேந்தின்போற் கிடையாது விளம்புங் காலே. (௩க)

மடந்தையலங் காரியிவள் மனம்போல வொருதினமா வதுநீ வந்து, நடந்தையலங் கூடுவதென் னுளினுமே புரிவை யென்ன ஞாயங் கொங்கைக், குடந்தையல வாவுடங் கோடி படிரெனத் தெரிக்குங் கோவே யிந்த, அடந்தையல ரிடத் துவைக்க லாமாமுத் தமிழாண்டி யப்ப மாலே. (௩உ)

புகலவடங் காப்புகழைப் பெறுமிளசை யாண்டியப்ப பூமானேன் றுப், பகலவடங் கைக்கனந்தம் பணங்கொடுத்துச்

சேர்ந்ததையும் பார்த்துக் கொஞ்சம், இகலவடங் கொண்டு வெறுத் தானிவன்மே லாசைகொண்டே யின்னுங் கொங்கைச், சகலவடங் களும்பொரிய மயங்குகிறா ளிதெனதி சய மின் றோ. (௩௩)

வனசங்கங் கணக்கரமே நிகருமட மாதுநின்ப வனி யைக் கண்டு,கனசங்கங் கைப்பொழுதிற் கழலவிட்டா ளதுக் கனைமார் காக்குங் கோவில், முனசங்கங் கணக்கின்றி யிழக்க வுஞ்செய் தார்பிறுமா மோக மீறி, மனசங்கங் கணத்திரியா துணைந்தனள்வா வாண்டியப்ப வரிசை மாலே. (௩௪)

அரும்பாயா சந்தனதா யுறப்பாய்ந்து மறுபுறம்போ யகன்பி றைட்குத், தரும்பாயா சந்தனமா பாயசமா வேறும் வெறுத் ததுவு மன்றி, விரும்பாயா சந்தனமா வரவுபிலை யெனக்ககறி மெலிவ ளிற்றுத்,திரும்பாயா சந்தனமேற் சே ராயா வாண்டியப்ப செயபூ மானே. (௩௫)

கனகவனப் பரியகுடங் கனைநிகருங் கனமுலைதாங் காது மாமோ, கனகவனப் பரிகலங்கை கலந்தறியாள் மயல் மிகுந்துக் கலங்கு வாள்கோ, கனகவனப் பரிதுறுவ தனம லர்ச்சி யகமலர்ச்சி காணச் சேர்வாய், கனகவனப் பரிமயிபு மினைசநக ராண்டியப்ப கருணை மாலே. (௩௬)

விஞ்சாற்றுக் கவினிலங்கும் பரங்கிரியைத் தொழு மடியே மிடியென் றோது, நஞ்சாற்றுக் கவிசனங்கொ ளாத ருள்செ யாண்டியப்ப நண்பா கன்னற், செஞ்சாற்றுக் கவிர

முதுக் கிணையாகுங் கழுகுமலைச் செவ்வேள் கோவைக், கொஞ்சாற்றுக் கவியனுப்பி னேமதனை யுனதுதந்தை யென் போர் பாலும், (௩௭)

இருமருப்பு முலையருக்கு வெகுவிருப்ப முறமணக்கு மினிய தேன, மருமருப்பு வெங்கணையெய் மாரனென வந் துதித்து வணங்கா ரென்னும், வருமருப்பு வாரிதிக்கப் புற முறச்செய் திளைசைநகர் வாழுந் திவ்ய, தருமருப்பு னிதமணி யாம் நமது செல்லச் சாமிவரோ தயவேள் பாலும். (௩௮)

காட்டியதிற் பிழைகளிருந் தாலுமுறத் திருத்தியிடக் கனிவாச் சொல்வாய், நாட்டியமின் னுரிலங்கு சிவகங்கைக் கின்றுசென்று நாலு நாளில், ஈட்டியபொன் மலிமதுரை யுற்றிடுவேன் பின்புவர வெழுது வேனற்,ருட்டிகவா னென் னவிளங் கியபுகழாண் டியப்பசர சப்பூ மானே. (௩௯)

நீலக்கந் தரனருள்சே ராண்டியப்ப ரஞ்சிதமா னே யன் றாதா, மேலக்கந் தரமழைத்தும் வந்திலன்ருர் தந்தி லன்யா னென்செய் வேன்செவ், வேலக்கந் தரளமெனா வே பொழியப் பொழியாது மின்னு ரேவி, சாலக்கந் தாதியினந் தாங்காளென் ெருருமொழிபோய்ச் சாற்று வீரே. (௪௦)

கருப்பஞ்சா றுங்கசந்து குமட்டியிடு மரிவைமுனங் காமப் பாவி, அருப்பஞ்சா றுங்கரங்கொண் டெய்யவந்தான்

றய்யதிரி பாகும் பாட்டில், விருப்பஞ்சா றுங்கவெங்க ளாண்டியப்பா நீவரவே வேண்டுங் காலு, மருப்பஞ்சா றுங் கனமுள் வேளையுமி ராவதனால் வரமாட் டாளே. (சக)

பூச்சுமைதா னத்தனையுங் கொண்டபடக் குறிக்கனி யெப்போதுங் கொண்டாள், ஏச்சுமைதா னந்தருமம் புரி நகருமேகரு மெழுமே காம, மூச்சுமைதா னத்தெருவி லேகிடந்தாள் வருவனென மொழிகு வாயோர்,பேசசுமைதா னத்தருநே ருங்கரங்கொள் ஆண்டியப்ப பெருமைக் கோவே.

அரசுவசந் தானமருங் கிள்ளையெனப் பேசுமென தருமைப் பெண்ணுக், கரசுவசந் தானமட வாருமிலே வே ளும்விழித் தகலா னன்றிப். பரசுவசந் தானயமாப் பாடிவிளை யாடிரசம் பணவும் வெள்கிப், பரசுவசந் தானதரு வாண்டி யப்பன் பாலுமுருள் பாவை தானே. (சரு)

சங்காகங் காரினமா வெனுங்களக்குந் தளவளமைச் சந்தக்காரிக்,கிங்காகங் காமனம்பா லேதமரா யினதுதொடை யிந்து சேர்நித், தங்காகங் காகாவென் றேகதறி யுண்ண வொன்னுர் தசையை யூட்டும், துங்காகங் காகுலசே கரவ துலா வாண்டியப்ப சுகிர்த வானே. (சசு)

பதம்படிய மாதருடன் பரதமியற் றென்னின்மதப் பாவி யானுற்,பதம்படிய மாகொடியிற் பாயுமினிப் பாயுமிலேப் பழமென் பாள்பற், பதம்படிய மாவாசை மூன்றுமெடுத்

தூண்டுகிலைப் பறச்செய் தைவர், பதம்பாடிய மாவிசமஞ் செய்
தவனே யாண்டியப்பா பாலிப் பாயே. (௪௫)

கட்டிளமைத் தனைப்பொருளே வேண்ணிரித்து வாரிமுனைங்
கடையப் பாம்பாற், கட்டிளமைத் தனையமுலை யரைப்புண
ராண டியப்பாராம் கடலே லேப, கட்டிளமைத் தனையவிடு கிட்
டியென வட்டிவரக் கண்டே மைந்திர், கட்டிளமைத் தனை
குறுகுந் தோகைத்தா யேன்மிகச்சங் கடங்கொள் ளோமே.

கண்டங் கண்ட முடியாத கனிவா சகத்திக் கருளு
வைபீக், கண்டங் கண்ட மாமதியின் கவிதைக் காமன் பணி
ரிலுளைக், கண்டங் கண்ட போலென்வே காரி யுமிழ்வாள்
பகைவர்களைக், கண்டங் கண்ட மாக்கிடுமென் கனவான்
டியப்ப மாமணியே. (௪௭)

எழுந்தப் புணரி முழக்குமத னேவிற் கலங்கி விழிப்
புனற, வழுந்தப் புணரி ஞரியமே வருந்தா தவமிரன் றேமடு
வில், விழுந்தப் புணரி யெனப்பதுங்கு மின்னைட் கின்னுட்
கனிந்துமுலே,யழுந்தப் புணரி னியகவிதை யணியாண் டியப்ப
மாமணியே. (௪௮)

இருமா கருமா லெனவிதுவைக் கிரங்கி யுறங்கி டாது
நினைப், புதுமா கருமா னிடவடிவம் பொருந்திற் றெனவே
கொடுக்திடுகைப், பதுமா கருமா வென்னைவெறுப் பதுமா

சருணை யென்பளனை, பொறுமா தருமா வலைபொருந்தப் புணராண் டியப்ப மாமணியே. (௪௯)

கொடுக்குந் சாரதி யாகநாங் காவனு கூல வாண்டியப் பேந்த்ரா விஜயனை, அடுக்குந் சாரதி யாமுனைக் கண்டுமா லாகி நாடுவள் வாடுவள் பன்னகக், கடுக்குஞ் சாரதி கோவா வெனுமிடைக் கன்னி பானுவந் தின்றுதன் கைமிசை, உடுக் குஞ் சாரதி காரிதெய் வோது நா னுள்ள வித்தை யனைத்தும் புரிவையே. (௫௦)

பெருவி ருந்தைய ருந்தனல் போனுங்கு பேரன் வாட்டநன் காமனை நீங்கியே, தெருவி ருந்தைய னேபர னேயெனத் தேங்கியேங்கிப் புலம்பிலைநந் தன்னைகாள், வருவி ருந்தைப ருங்களை முன்னமிவ் வாறு கண்டிருந் தா ரோவென் றோர்வன்சூழ், தருவி ருந்தையவா வொடு பேணின சைக்கு ளாண்டியப் பேந்த்ரநீ சேர்வையே. (௫௧)

மோகப் பாவிக்கு நானென்ன செய்குவேன் முற்று மேவினை யேவினன் சர்க்கரைய, பாகப் பாவிக்கு மேயென்று வாடுமிப் பாவை மேனுன்ன வாவைச் செலுத்துவாய், மாகப் பாவிக்கும் பூகத்தின் மேல்வளர் வண்மை சூழிள சைத்துரை மார்கள்கண், ணுகப் பாவிக்கு மந்திரி தந்திரி யான வாண்டியப் பேந்திர சிங்கமே. (௫௨)

எந்த வித்தை யனைத்துந் தெரிந்துரை யெங்கள் ஆண் டியப் பேந்திரன் பானித,புந்த வித்தை யனைநினைத் தேமிகு

மோக மீறி விவாகமு மின்றிய, சந்த வித்தை யனைவொடு மேவினெள் சாமி நீயினிக் காமத் தழுவினை, வந்த வித்தை யணையரு வந்திட வாழ்வி யென்றுரைப் பாய்பசுங் கிள்ளையே.

நித்த ராசனு மாரிசி யாமயல் நீங்கி ஞர்பா டெம்முழுந் தாளும்வன், னத்த ராசனு மன்பகை யாங்கனி நங்கைக் கெங்ஙனம் போமனை யேவெகு, சுத்த ராசனு மானங்கண் டோமெனச் சொல்வ தென்னவர்க் கின்றோ விளைசையு,நித்த ராசனு மெச்சாண்டி யப்பனைச் சேர்வை நீயுங்கண் டாவிது திண்ணமே. (நூ)

பந்தங் கொண்டலே மேவப் பயந்திடும் பார மாமுலைக் கன்னியை நீபல, வந்தங் கொண்டலே நேர்பகம் வீங்கவோ வாறுசேரக் கருக்கொண்ட தென்றெறு,தந்தங் கொண்டலே மேலடித் தாளிதற் கைய மில்லைவந் தேமணஞ் செய்கொடைச், சந்தங் கொண்டலே பொக்கக் கவிக்கருள் சாமி யாண்டியப் பேந்திர பூமனே. (நூநூ)

புல்ல வாதுவ ராமித முரயெனப் போந்து மாரனுங் கெஞ்சுவ தன்றிமுன், வெல்ல வாதுவ ராதுமிற் பாணந்த வேளை தான்வசந் தாபர சென்னவுண், டல்ல வாதுவ ராகமதையுரைத் தாது மஞ்சலி செய்வளிக் கன்னியை, வல்ல வாதுவ ராபுரி காத்தவா வள்ள லாண்டியப் பாவந்து சேர்வையே. (நூசு)

நேத்தி ரங்களைக் கண்டிகழ் நீலமே நேரு மாதர்கள் சூழிள சைக்கணோன், ஞாத்தி ரங்களைக் கண்டினி தாய்த்தரு மண்ணை லாண்டியப் பேந்திர நீயருள், பூத்தி ரங்களைக் கண்டின கள்ளனூர் புத்தி ரன்பொரப் பெற்றவன் பிள்ளைசற், பாத்தி ரங்களைக் கண்டினை நேரிசை பாடு வாள்நட மாடுவள் கூடவே. (௫௭)

வாதி யானனங் காமனு மேபொர வந்த நாள்முத லுன்றிரு நாமமே, மாதி யானநங் கைக்கிது பொய்யல மாதி யாகந்த ருந்துரை யேபொரு, தாதி யானனந் தஞ்சொல்லு வேனென்று தோன்றி டாதனை யேற்றனை வாய்தசப், பாதி யானனம் பெற்றவர்க் கன்புசெய் பால வாண்டியப் பேந்திர சிங்கமே. (௫௮)

சருவாயி தாகரவா ரிதியாகு முன்சமுகந் தனிலெண்ணுளாம், ஒருவாயி தாவுரைத்துச் சென்றபடி வந்திலனை யுருத்து நீபோய், வருவாயி தாவெனவே சினட்புரியேல் நாளுமரு மகவா மைய்யா, குருவாயி தாதையிவர் தேவெனக்கொ ளாண்டியப்ப குணபூ மானே. (௫௯)

சந்தக்கந் தப்பாவின் றமுணரென் மணியேயென் சாமியேயென், சொந்தக்கந் தப்பாவென் றெவர்களுஞ்சொல் லாண்டியப்பசு முகற் காப்பாய், இந்தக்கந் தப்பாம லேற்றசிவு

னெடும்பரங்குன் றிருந்தோய் தாளாய்ச்,சிந்தக்கக் கப்பாதத்
தெற்றுமிப முலைக்குறமான் சேருங் கோவே. (௬0)

அரும்புலவா விச்சுமந்த பேரையும்பா டித்திரியா தழை
த்தே யன்பாய்ப்,பெரும்புலவா னமைப்பாடென் றிருநிதியுந்
தந்ததன்றிப் பிரியமாயா,வரும்புலவா வென்றழைக்கு மடந்
தையர்வே ளாண்டியப்ப மாறன் முன்னோன், விரும்புலவாக்
கிழிதரும தாரைக்கழைத்தென் றனக்குமகிழ் மிகச்செய்
தானே, (௬௧)

திலகநியா யத்துரைமா ரரசுபுரி யிளசையெனுஞ் செழு
நல் லூருக், கிலகநியா சத்தொடையான் மந்திரிபோல் வந்து
தித்தெவ் வியலுந் தேர்ந்து, வலகநியா னவரைமயக் காண்டி
யப்ப பூமனைய மானீ யென்னப், பலகநியார் வத்தொடுபெற்
றுதவியெனக் கின்பரசம் பாலித் தானே. (௬௨)

நம்பரத்தை யரைக்கணையா லெய்தவனூற் சோர்கொ
டிக்கிங் காட்டாய் மாரே, வம்பரத்தை யரைக்கவழித் திடக்
கரைக்க நினைப்பர்பல வாறு நித்த, மும்பரத்தை யரைக்
கணக்கி லாதுபுணர்ந் திதைவெறுத்தல் முறையோ சேர்
பொன், னம்பரத்தை யரைக்கணியாக் கவிஞர்களுக் கரு
ளாண்டி யப்ப மாலே. (௬௩)

கரையுங் கடலா னலையுமளக் கரையு முரச மாக்குமனங், கரைப்பு நிரைப்பத் திகழ நருங் கரையு நெருக்கி யணைகுவன் சர்க்; கரையுங் கனியுஞ் சீனியுமே கரையும் படிதேக் திர மென்மூரு, கரையும் பரையும் பகிர்ந்திடுமே கரையும் புரியுந் தமிழ் மாரன்; வரையுங் கொடையாய்க் கொண்டுமிசை வரை யுந் திருவா யூதிபுமை, வரையும் புரந்த வருமாத வரையு நிகரான்டிப் பதுமே; வரையு மயக்கு மெழுத்தாணி வரையும் படிதந் தனனினித்து, வரையுஞ் சலியா தெழுகோடி வரையுங் கவிக னெழுதுவனே. (௯௪)

தனிக்கவிகள்

முற்றிற்று.